

Pollet

Leto XIII. — Št. 49

V Ljubljani, 8. decembra 1957

Izredna skupščina Zveze »Partizan« Slovenije

Prelomnica, kakršne še ni bilo

V razpravi so sodelovali tovariši Franc Kimovec, Ratko Vujović, Milko Goršič, Janko Rudolf, Tone Kropušek in Leopold Krese — Izvoljen je nov 41-članski upravni odbor — Napredne ideje so se uveljavile na celi črti

LJUBLJANA, 8. decembra. Danes je bila v Ljubljani zaključena izredna skupščina Zveze »Partizan« Slovenije, ki je bila sklicana na osnovi sklepa nedavne seje upravnega odbora in je kasneje dobila z odobritvijo delegatov tudi značaj redne skupščine. Mirno lahko trdimo, da je današnja skupščina prelomnica, kakršne še ni bilo. Tako v razpravi vodilnih političnih funkcionarjev, ki so včeraj prisostvovali skupščini, kakor tudi v današnji diskusiji po komisijah, je bilo jasno videti, da povsod zmagujejo napredne sile in da so danes ustvarjeni vsi pogoji, da stopi partizanska organizacija z naglimi koraki na uspešno pot nadaljnega razmaha.

Včeraj popoldne so se zbrali delegati iz vseh društev Slovenije v prostorni telovadnici društva »Partizan« Tabor. Od 289 pozvanih delegatov jih je prišlo iz društev 244, razen teh pa še 36 članov upravnega odbora (od 47 članov). Kmalu po 16. uri je bila taborska telovadnica dobro napolnjena.

Predsednik Zveze »Partizan« Slovenije, tov. Mitja Ribičič, je uvodoma pozdravil vodilne predstavnike ljudske oblasti in množičnih organizacij, zlasti tov. Kimovca-Zigo, org. sekretarja SZDL, generalmajorja Vujovića, tov. Goršiča, predsednika Komisije za telesno kulturo pri Izvršnem svetu LRS, tov. Krivičevca, predsednika Društva prijateljev mladine, tov. Zlatnarja, predstavnika ZB, tov. Janka Rudolfa, predsednika Zveze sindikatov LRS, zastopnika CK LMS s tov. Kropuškom in Mirtičem na čelu, dalje predsednika ZKS tov. Kreseta, predsednika PZS tov. Koširja, direktorja Višje šole za telesno vzgojo tov. Stepišnika in še številne druge javne in telesnovzgojne delavce.

Potem ko so bile izpolnjene uvodne formalnosti, je delovni predsednik tov. Tine Remškar predal besedo tov. Ribičiču, ki je v svojem referatu dejal:

»Dovolite mi, da v prvem delu svoje referata skušam kratko analizirati vzroke, zakaj je prišlo do izredne skupščine Partizana.

Ze naša zadnja redna skupščina marca 1956. leta ni osvetlila samo velikih uspehov v delu in razvijanju Partizana, ampak poudarila, da so ti uspehi spremljani s konservativnimi pojavi, ki se odražajo v zaostajanju za objektivnimi potrebami in družbenimi interesi.

V osnovnem referatu na tej skupščini je bilo poudarjeno:

Predvsem nam morata biti jasni dve stvari: prvič, da naša organizacija in oblike našega dela ustrezajo le skromnemu številu pripadnikov in da nobena od sedanjih organizacijskih oblik ne bo več ustrezala potrebi da zadovoljimo stolisnoglave množice mladine. Prepustiti je treba zato razvoju, da bo diktiral nove oblike. Drugič nam mora biti jasno, da je društvo tista osnovna celica, ki se v njej razvija pravo življenje, povezano s celotnim družbenim dogajanjem kraja. Dalje je ta skupščina naročila izvoljeni upravi, naj uresniči dobro sodelovanje s Sportno zvezo Slovenije.

Jesen lanskega leta so smernice zvezne uprave Partizana Jugoslavije prav tako kritično analizirale stanje v organizaciji. Te smernice ugotavljajo, da telovadba v Partizanu po vsebini ne odraža bogastva oblik in ne upošteva dovolj stremjenja in težnje delovnih ljudi. Poudarjajo, da preveč forsiramo proste vaje in orodno telovadbo, da so zleteli, tekme in akademije le zunanja formalna manifestacija, da so tendence uniformiranja in zahteve po prisilni in slepi disciplini, da so pojavi pretirane naslonitve na šolsko telesno vzgojo itd.

Tako smernice zadnje skupščine, kakor tudi smernice zvezne uprave, so dovolj jasno ugotovile, kje so slabosti naše organizacije in v kakšno nadaljnjo smer in razvoj bi morali organizacijo usmerjati. Res je sicer da zadnja skupščina ni dovolj konkretno pokazala to pot, zlasti pa ni dovolj osvetlila prelom, ki je bil v celotnem našem družbeno-političnem življenju in tako tudi na področju telesne kulture, dosežen z družbenim upravljanjem, nadaljnjim razvijanjem komunalnega sistema, osnovanjem svetov in komisij za telesno vzgojo. Toda s tem bi moralo računati naše republiko vodstvo Partizana, ki bi vsa naša društva morala usmerjati v čim hitrejšo vključevanje in prilagoditev komunalnemu sistemu in družbenemu upravljanju. Medtem ko so društva na terenu in vedno naših okrajnih vodstev to razumela, iskala novih oblik sodelovala v družbenih organih in se povezovala z ostalimi telesno-vzgojnimi organizacijami, pa re-

publički upravni in izvršni odbor Partizana ni bil kos tej nalogi, ni društev vzpodbujal v tej smeri, ampak jih celo zaviral na tej poti, ker je imel razdvojen gledanja na osnovna vprašanja programa in nadaljnega razvoja Partizana.

Kakšno je bilo stanje v republikanskem vodstvu Partizana:

1. To vodstvo je izgubljalo ugled pri okrajnih vodstvih in društvih. S svojo vlogo voditelja, z nestrpnostjo kritiko tistih društev, ki so šla po svoji poti, s fetišiziranjem dosedanjih oblik dejavnosti je preprečevalo zdravo gibanje, ki je nujno

(Nadaljevanje na 2. strani)

ZGORAJ: Tov. Franc Kimovec-Ziga pozdravlja skupščino SPODAJ: Skupščini so prisostvovali številni delegati

Zaključek jesenskega dela I. conske nogometne lige

V Ljubljani 3 neregularni goli

LJUBLJANA, 8. decembra. Ljubitelji nogometa so imeli danes zadnjo priložnost za obisk prvenstvene tekme v conski nogometni ligi, kajti na sporedu je bilo srečanje zadnjega kola med Ljubljano in Metalcem iz Zagreba. Obisk na stadionu v Šiški je bil dokaj zadovoljiv, kljub temu da je vladalo cel dan čemerno vreme, in na tribuni ter okoli igrišča se je zbralo okrog 2000 gledalcev. Srečanje je bilo zanimivo in je v glavnem potekalo regularno, samo vsi goli, ki so bili na tej tekmi doseženi, so bili neregularni. O tem naj nam povejo dogodki na igrišču.

Ljubljana : Metalac 1:2 (0:1)

Pod vodstvom sodnika Ignjatova iz Pulja in mejnih Sovince ter ing. Skalarja sta nastopili naslednji moštvi:

Metalac: Sabljic, Ferenčak, Pavič, Suša, Kuzman, Tekavec, Jovičič, Hlup, Premc, Senčar, Adamič.

Ljubljana: Zupančič, Čretnik, Giržl, Gruden, Pirc, Bogataj, Hacler, Perharič, Dolenc, Blaznik, Gosar.

Strelici: Senčar v 4. min. in Premc v 92. min. za Metalac ter Sabljic (avtogol) v 73. min. za Ljubljano.

»Neverjetno, neverjetno,« so govorili gledalci, ko so v zadnjih trenutkih spremljali potek dogodkov na današnji tekmi. Vsi so bili presenečeni, ko je Ljubljana to tekmo na zelenem polju izgubila, čeprav je bila večji del igre v premoči. Neverjetno pa je bilo tudi nekaj drugega, da je zmagovalni gol za Metalac padel v 92. minuti, še potem, ko je sodnik Ignjatov za eno minuto podaljšal igro zaradi nesrečnega slučaja pred vrati Metalca.

Ta tekma, ki se je začela zelo živahno in je bila razburljiva vse do zadnjega sodnikovega žvižga, je bila sicer užitna, toda vsi goli, ki so bili danes doseženi, so bili neregularni. Zakaj? V 4. minuti je Senčar, ki je bil v offside poziciji, dosegel vodilni gol za svoje moštvo, pa tega ofsidea mejni sodnik Sovinc ni nakazal. Ljubljana je za tem zelo močno oblegala obrambni prostor Metalca, toda tokrat se njen napad ni izkazal niti s točnimi strelji na gol ali pa z uspešnimi akcijami v kazenskem prostoru. Čeprav so imeli domači ves prvi polčas premoč, se doseženi rezultat ni izpremenil, medtem pa smo imeli priložnost videti mnoge strelje mimo vrat ali pa jih je ubranil odlični vratar Metalca Sabljic.

Videli pa smo, da je Metalac tokrat žilavo in boljše moštvo od Ljubljane, saj so bili njegovi igralci zelo dobri in napadih in skoraj ne-

premagljivi v obrambi. Že v 49. minuti Metalac kmalu lahko povišal rezultat po krivdi ožje obrambe Ljubljane, toda Jovičič je poslal strel mimo vrat. Ljubljana je stalno napadala, čeprav je imel Metalac prednost enega gola. Njeni napadi pa so se končali ob kazenskem prostoru Metalca ali pa v outih. V 73. minuti pa so le domači izvedli silovit napad, ki se je končal s kotom v njihov prid. Kmalu po streljanem kotu pa je bil dosežen gol, ki je bil spet neregularen, saj je bil za-

grešen prekršek nad vratarjem Sabljicem. Zagrebčani so zaradi tega protestirali, toda sodnik je obstal pri svoji odločitvi. Za tem se je razvila ostra igra in Ljubljana je skoraj ves čas prevladovala, toda stiri gostje so mnogokrat nevarno ogrožali domača vrata. V 84. minuti je bil storjen prekršek nad Grudnom. Prosti strel je dobro izvedel Hacler, žoga se je odbila od obrambe, dobil jo je Dolenc, ta pa je zamudil idealno priložnost in streljal visoko preko vratnice. Štiri minute pred koncem igre ob silovitih napadih Ljubljane je Gruden zelo lepo streljal, toda vratar Sabljic je žogo zanesljivo ujel. Sledil je še zelo dobro izpeljan napad Ljubljane v 88. minuti. Toda Perharič, ki je imel skoraj stoodstotno priložnost za dosego gola, se je spotaknil in tako je šla

(Nadaljevanje na 8. strani)

ODRED zapravlil vrsto priložnosti

Trešnjevka : Odred 2:1 (1:0)

Zagreb, 8. decembra. — Igrišče Trešnjevke, gledalcev 400, sodnik Tršanič iz Varaždina, vreme hladno, igrišče pokrito s snegom.

Trešnjevka: Stinčić, Krasić, Miličić, Petrič, Sertič, Frančić, Spirk, Puhoda, Cvetan, Santek, Gašparović.

Odred: Jazbinšek, Medved, Piskar, Zubar, Bergine, Klančičar, Bašić, LIMO, Kranje, Virant, Hallagič.

Strelici: Cvetan (11-metrovka) v 31. minuti, Spirk v 53. za Trešnjevko ter LIMO v 70. minuti za Odred.

Zaradi nesporazuma zagrebških klubov Lokomotiva in Trešnjevke je bila ta tekma odigrana na drugem igrišču in ob istem času. Moramo pa reči, da je bila boljše od srečanja Lokomotiva : Branik in maloštevilni gledalci so bili ob tej tekmi bolj zadovoljni.

To tekmo razdelimo v dva dela. V prvem je prevladovala na igrišču Treš-

njevka, v drugem pa so bili gostje v premoči.

Najboljši igralec pri Trešnjevki je bil Spirk, ki ima tudi največ zaslug za današnjo zmago. Najprej je v 31. minuti nevarno prodir. Da bi Medved odvrnil nevarnost, ga je v kazenskem prostoru zrušil tako, da je sodnik pokazal na belo točko. Kazen pa je Sretan spremenil v gol. V 53. minuti je nato Spirk prodir po desnem krilu, preigral dva igralca in dosegel gol.

Zadnjih 20. minuta pa je pripadalo Odredu. V 70. minuti je LIMO s ostrim strelom poleg nemočnega Spiničiča dosegel gol. Odred je imel na to še vrsto ugodnih priložnosti, za katere lahko rečemo da so bile 100-odstotne, vendar jih nespretni napadalec niso znali izkoristiti. Prav gotovo sta napadu manjkala kaznovani Cuban in poškodovani Hočevar.

Tekma je bila groba in bi moral sodnik izključiti Petriča ter Viranta, kaže pa, da se sodniku prekršek ni zdel dovolj velik.

Lokomotiva slaba kljub zmagi

Lokomotiva : Branik 4:2 (1:1)

Zagreb, 8. decembra. — Igrišče Zagreba, gledalcev 1.200, odn. Petrič iz Reke, igrišče pokrito s segom vendar dobro za igro.

Lokomotiva: Nežmah, Balant, Ožegović, Kukec, Kešelj, Canjek, Abadžić, Zuban, Sobočan, Vlacković, Rauš.

Branik: Bauman, Pandur, Slana, Čučko, Zelezinger, Radulović, Najberg, Hanzl, Dugandžija, Elzner, Cekov.

Strelici: Rauš v 72. v 87. za Lokomotivo ter Hanzl v 44. in Ožegović v 88. minuti (avtogol) za Branik.

Igralci Branika so v jesenskem delu I. conske lige že tretjič nastopili v Zagrebu. Vsakokrat so zapustili ugoden vtis, vedno so pokazali tehnično popoln

in lep nogomet tako da so bili gledalci vedno zadovoljni.

Čeprav je Lokomotiva danes zmagala, lahko rečemo, da je Branik v prejšnjem delu tekme prevladoval. Lokomotiva je igrala slabo in je bila uspešna le s protinapadi. Na ta način so bili doseženi tudi vsi štiri goli.

Lokomotiva je dosegla vodstvo že v začetku preko Rauša. Le minuto pred koncem prvega polčasa pa je Hanzl z lepim strelom izenačil. Z neodločenim rezultatom sta moštvi odšli na odmor. Vsi so pričakovali, da bo Branik nadaljeval s tako igro tudi v drugem delu. Nenadni prodir Zubana, ki je na to dosegel gol pa je gostom vzel voljo, tako da niso igrali več s takim poletom kot v prvem delu.

Novi upravni odbor

UPRAVNI ODBOR: Ančič Jože (Celje), Arko Andrej (Koč), Avsec Mimi (Trb), Azman-Vrevec Ančka (Kranj), Breznik Cene (Kranj), Borko Franc (Lj), Celik Mira (Koper), Cizmek Boris (Novo mesto), Cuk Tone (Koč), Florjančič Mira (Mrb), Gosak Martin (Trb), Grlic Konrad (Lj), Hojkar Viktor (Lj), Hrovatin Bojan (Lj), Janko Rudolf (Lj), Juhlić Avgust (Lj), Kavčič Franc (Kranj), Kavčič Niko (Lj), Kolenc Crtomir (Koper), Krajncič Lavoslav (Mrb), Kropušek Tone (Lj), Kruhar Zdenka (Lj), Majdič Ančka (L), Nakrst Miro (Gorica), Pohar Lado (Lj), Pavličič dr. Jože (Lj), Polič dr. Svetozar (Koper), Pretnar dr. Stojan (Lj), Remškar Tine (Gorica), Ribičič Mitja (Lj), Rupnik Karel (Trb), Smerdu Milan (Novo mesto), Smola Nada (Koč), Savnik Tomaz (Lj), Stuhec Boža (Kranj), Trošar Pavla (Celje), Tručil Ciril (Mur. Sobota), Turk Jelena (Mrb), Vavpotič Ferdo (Mrb), Velnar Jože (Mur. Sobota), Vitanc Franc (Celje).

NADZORNI ODBOR: Jurca Boris (Koper), Krže Mica (Lj), Primc Vekoslav (Mrb), Senica Viktor (Lj), Veršobovšek dr. Zdenko (Lj).

RAZSODIŠČE: Kanduč Stane (Mrb), Rus Jože (Lj), Stanovnik Minca (Lj), Strehovec Mirko (Lj), Zadravec Braniko (Mur. Sobota).

VELEBLAGOVNICA

Na-ma

LJUBLJANA (pred ošto)

veliko izbiro tekstilnega blaga zimsko športe, šport o konfekcijo, s tohne gospodinjne aparate, modno oblačila, perilo, pohištvo kolesa, bužuteri, itd.

Tehtne misli, ki jih velja upoštevati

Po referatu tov. Ribičiča so se v razpravi oglašili še vodilni predstavniki ljudske oblasti in množičnih organizacij ter v svojih izjavah dali skupščini in organizaciji mnogo koristnih napotkov za nadaljnje delo. Naj na kratko navedemo samo nekatere osnovne misli, ki smo jih slišali na skupščini.

Franc Kimovec-Žiga,
org. sekretar SZDLS

Socialistična zveza delovnega ljudstva Slovenije združuje 600.000 pripadnikov, je živo zainteresirana na tem, kako delajo njene organizacije. Prisluhniti moramo našim ljudem in njih željam in jim priti nasproti vsaj na pol poti — Telesnovzgojne organizacije se morajo vključiti v naš komunalni sistem — Statutarni predpisi prihajajo pogosto v nasprotju z objektivnim stanjem na terenu — Uspehi telesnovzgojnih organizacij bodo še večji, če bodo ustvarjalni napori v okviru občin — Našo telesno kulturo moramo še bolj razširiti in humanizirati ter vključiti vse razpoložljive sile v boju za telesni razvoj naših delovnih množic.

Ratko Vujović,
general-major JLA

Potrebni bodo še tesnejši stiki in sodelovanje med fizikturnimi organizacijami in JLA — Vsi imamo isti cilj, namreč ta, da naša socialistična družba dobi zdravega, živahnega, gibčnega in odločnega človeka — Današnja družba zahteva od posameznika ogromnih intelektualnih in telesnih naporov, zlasti od mladine — Treba je računati z eventualno možnostjo nove vojne in zato se je treba temeljito fizično pripravljati — Prav zaradi tega dajemo v JLA fizikturni primarni značaj.

Milko Goršič,
član Izvršnega sveta LRS

Pred nami je ogromno dela, kar nam kažejo podatki in razne statistike iz zdravstva in drugih področij — Vse organizacije bi morale razširiti svoje vrste — Doslej smo imeli bolj pičla denarna sredstva, toda to ni glavna slabost; nikoli nismo dovolj pomislili, da bi vse množice pritegnili v telesnovzgojno dejavnost — Naša družbena ureditev ne pozna antagonističnih organizacij — Razvoj komunalnega sistema bo povzročil, da bo skrb za telesno kulturo postala važna naloga občin.

Janko Rudolf,
predsednik Zveze sindikatov LRS

Naporno ustvarjalno delo v produkciji zahteva sprostitev, ki naj da ljudem moč za nove napore pri delu — Zato se v delovnih kolektivih spontano porajajo težnje po telesnovzgojnem uveljavljanju — Smeleje je treba prilagoditi organizacijske forme potrebam, da bodo te forme privlačne, ne pa odbijajoče — Ne smemo iskati vse krivde na delavcu, vprašajmo se raje, koliko smo storili, da bi se delavcu približali — Imamo delavske športne igre, s katerimi pa nismo povsem zadovoljni. V teh igrah naj se tekmovanja ne ožijo v vertikalni smeri, ampak naj se širijo v okviru komun — Iskali smo množičnost, težilo pa se je v vertikalizem — Problem delovne telovadbe je neobdelano področje in nuđi poizrtvovalnim telesnovzgojnim delavcem še neomejene možnosti udeleževanja — Morali bi tesneje sodelovati, da bi elementarno telesnovzgojno prizadevanje strokovno usmerjali — Začne naj se pri razvedrilu, potem pa naj pridejo verifikacije, registracije in druge formalnosti, ne pa ravno obratno, kot se to doslej dogaja.

Tone Kropušek,
predsednik CK LMS

Ljudska mladina Slovenije je vseskozi podpirala in sodelovala na I. slovenskem festivalu — Solski telesni vzgoji je treba zagotoviti tisto mesto, ki ji pripada — Metode in oblike dela je treba prilagoditi potrebam in zahtevam današnjega časa — CK LMS sodi, da je podružabljenje telesnovzgojnih naprav in objektov nujnost — LMS se bo še naprej borila za razmah telesne kulture in za to, da se čim več mladine vključi v razne telesnovzgojne organizacije, kar pa bomo uspeli le tedaj, če bo delo v teh organizacijah res privlačno in pestro.

Leopold Krese,
predsednik ŠZS

Čestitam Zvezi »Partizan« Slovenije na širokogrudnosti, da je povabila na to skupščino celoten upravni odbor naše zveze in nam dala možnost, da v razpravah tudi enakovredno sodelujemo z ostalimi tovariši — To je jamstvo, da bomo izdelali koncepte, ki bodo odgovarjali interesom naših delovnih ljudi — Sodim, da bomo lahko ob koncu rekli, da smo letos imeli dva pomembna dogodka: I. slovenski festival in današnja skupščina — Če je bil festival začetek in prvi korak v iskanju tistega novega, je današnja skupščina konec neprincipialnih in škodljivih diskusij — Gre za to, da se vse naše organizacije bore za lik našega človeka, za najširše možnosti udeleževanja naših ljudi v raznih organizacijah — Tu jih moramo vzgajati in jih tudi zabavati.

Spet smo si bliže

Ljubljana, 8. dec. Včeraj dopoldne je bila seja upravnega odbora Sportne zveze Slovenije, ki je razpravljala o nekaterih najbolj perečih problemih telesnokulturnega življenja pri nas, zlasti o današnji skupščini »Partizana« Slovenije, ki je tudi obravnavala mnogo istih problemov.

V uvodu je predsednik SZS tov. Krese poudaril, da ne gre za nikakršno izpreminjanje stališč in načel, ki jih SZS že več let zagovarja in se bori za njih uresničevanje. Gre pa za to, da izdelamo skupen koncept, ki naj omogoči najširšemu krogu ljudi, da se bodo vključevali v telesno kulturno življenje. Dejal je, da ne moremo več peljati telezne vzgoje po dveh tirih, vsako popolnoma ločeno in osamljeno. Organizacije niso važne, gre za to, da nudimo slehernemu človeku možnost izživljanja v telesni vzgoji, pa naj bo v tej ali oni organizaciji. Potem ko je omenil nekatere slabosti partizanske organizacije, zlasti vodstva, o čemer je bilo že itak mnogo napisanega in izgovorjenega na raznih partizanskih forumih, je tov. Krese predlagal nekaj stičnih točk, v katerih bi morala partizanska in športna organizacija v bodoče najtesneje sodelovati. Predlagal je, naj bi osnovali skupno propagandno komisijo, ki bi skrbel za skupno propagando in skupno založniško dejavnost, za skupno izdajanje strokovnih listov in revij ter knjig;

skupni organ, ki bo skrbel za enotno šolanje strokovnih kadrov, bodisi preko Višje šole za telesno vzgojo ali preko kakega drugega organa;

skupen organ za izgradnjo športnih naprav in objektov.

Sportna zveza Slovenije bo pomagala komunam pri prenašanju lastninskih pravic glede telesnovzgojnih naprav na občine.

Nadalje bo Sportna zveza Slovenije skrbel, da zajame v svoje vrste čim več mladine, in sicer predvsem delavske mladine. Razen tega bo SZS skrbel za ustanavljanje športnih sekcij za vaje na orodju, tako da bi ta športna panoga sčasoma prišla tudi v sklop SZS.

SZS je mnenja, da na podeželju ni treba ustanavljati več organizacij, ker je tam malo kadra in sredstev, marveč da bi lahko bila vsa dejavnost združena v eni organizaciji, predvsem v partizanskem društvu. Tam, kjer je danes dvoje ali več društev, bi jih bilo pametno združiti, seveda ne nasilno, marveč s prepričevanjem, torej tako, da se članstvo prostovoljno samo odloči za tak korak, ko bo spoznalo, da nima pomena cepiti sile. Govora je bilo tudi o tem, da legitimacija te ali one organizacije ne more biti ovira za nastopanje na kakršnihkoli prireditvah. Pripadniki »Partizana« naj tekmujejo na športnih prireditvah ali pa obratno, ne da bi za to bilo treba plačevati eni in drugi organizaciji razne takse in pristojbine, kar se danes še nekje dogaja.

V razpravi so sodelovali številni diskutanti in iznesli več aktualnih problemov, na katere se homo v prihodnjih številkih še povrnili. Nedvomno pa drži ugotovitev: današnja seja SZS smo naredili spet korak naprej, spet smo prišli bolj skupaj. In če drugega ne, je že to veliko.

v vodstvu telesno kulturnih organizacij prav v Sloveniji še dvakrat škodljiv.

Vendar bi bilo nepravilno tudi podcenjevati te uspehe, kajti

1. številka 150.000 ni točna, ker se mnogi člani ponavljajo v statistikah različnih organizacij in ker štejeemo med aktivno članstvo tudi pasivne spremljevalce in organizatorje;

2. v tem članstvu je močno udeležena zlasti šolska mladina, ki predvsem na podeželju poseja naše vadbene ure pod pozitivnim vodstvom učiteljstva. Solska reforma, ki bo na prvo mesto postavila tudi šolsko telesno vzgojo in odpravila njene pomanjkljivosti, bo počasi zajemala splošno telesno vzgojo vse te mladine. V partizanskih društvih je danes preko 30.000 mladine do 16. leta. To daje našim društvom mnogokje značaj pionirske organizacije kar seveda ni slabo, ako bi se mladina po svojem 18. letu svobodno in prostovoljno odločevala za članstvo v naših športnih, planinskih in drugih organizacijah.

Dotaknil bi se na tem mestu Partizana in šolske telesne vzgoje. Danes je v 1974 šolskih ustanovah preko četrta milijona gojencev, ki se v vseh šolah, razen na Univerzi in na akademijah dve do tri ure tedensko telesno vzgaja. Na enega vzgojitelja odpade v Sloveniji povprečno 8 učnih zavodov s povprečno 1143 gojencev. Preko 1000 šolskih ustanov nima na razpolago sploh nobene telovadnice, preko polovice šol je praktično zaradi klimatskih pogojev brez vsake telesne vzgoje. Po našem mišljenju je šola osnovna telesnovzgojna organizacija. V šoli bi se moral formirati osnoven odnos vsakega našega mladince in mladinke do telesne kulture. Partizan sicer lahko pomaga in bo tudi še nadalje moral pomagati v tem smislu, da na sebe prevzame tudi del bremena šolske telesne vzgoje. Vendar je to lahko samo časna naloga Partizana, dokler ne bo realizirana reforma šolstva in dokler se ne okrepi vloga družbenih organizacij v družbenem upravljanju šole. Ob tej priliki bi izkoristili našo skupščino za usmeritev javnega mnenja vseh družbenih in političnih činiteljev tudi na problem telesne vzgoje študentovske mladine. Vseposod na svetu so univerze žarišča telesne kulture. Pri nas se športno udeleževanje v osrednjem športnem društvu Olimpiji, ki se spopada z velikimi kadroviskimi in finančnimi težavami, okrog 1300 študentov. Mislim, da je študentovski športni park z lastnimi telovadnimi prostori v Ljubljani naš skupni interes.

Partizan mora tudi po vseh svojih močeh pomagati, da se Višja šola za telesno vzgojo razvije v osrednji slovenski zavod ne samo za izobraževanje strokovnjakov in vzgojiteljev za naše šole, ampak tudi za strokovne vzgojitelje naših športnih društev. Za našo pomočjo bi lahko šola razširila svojo kapaciteto in organizirala v svojem sestavu vrsto strokovnih, zlasti višjih tečajev za trenerje, vodnike in organizatorje osnovnih tečajev v društvih in komunah. Poleg tega bi morali skrbeti za vzgojo zlasti srednjega kadra, ki bi okreplil naš vzgojiteljski kader v društvih.

Ze v uvodu sem omenil, da struktura našega članstva ni adekvatna strukturi prebivalstva naše republike, da so zlasti zanemarjeni industrijski centri. Vse to nam nalaga dolžnost, da pod vodstvom in s pomočjo sindikatov vzpodbudimo širok razmah vseh oblik telesnovzgojnega dela pri naših tovarnah in združenjih. Mislim, da je prav na tem področju teorija »vse ali nič« najbolj škodljiva in teorija »bolje nekaj kakor nič« edino pozitivna.

V zaključnem delu svojega referata je tov. Ribičič poudaril še tele misli:

- Težišče dela sloni na amaterskih delavcih, kar je pozitivno in je treba razvijati še nadalje.
- Raznolikost v društvih je pravilna, saj ne moremo vseh organizacij ustvariti po enotnem kalupu.
- Decentralizacija je treba čim temeljiteje uresničevati, saj je družstvo naša osnovna enota.
- Ni potreba, da statut togo odreja organizacijske oblike.
- Republiško vodstvo »Partizana« ni več operativno, marveč le inštruktorsko-vzgojno. Dobra oblika je zato delo po komisijah.
- Nenormalno je, da je »Partizan« edini pravni zastopnik vseh naših telovadnih domov in objektov. Komunalni sistem zahteva, da se ti objekti podružabijo.
- Uprli smo se enotnemu programu za vsa društva, ki naj bi bil obvezen. To ni v skladu z interesi družbe.

Prelomnica, kakršne še ni bilo

(Nadaljevanje s 1. strani)

za vsako organizacijo, ki noče trohneti in stagnirati. Imeli smo celo nekaj nenormalnih pojavov, da so društva v strahu pred kritiko skrivala športne akcije, prikrivala sodelovanje s športnimi organizacijami in na športnih tekmah prikazovala skupne akcije kot čisto »partizansko« dejavnost in podobno.

2. To vodstvo je bilo vedno bolj izolirano tudi od ostalih družbenih faktorjev na področju telesne kulture. Našio ni upnega jezika z Višjo šolo za telesno vzgojo, s katero bi morali najtesneje sodelovati v izgradnji novih kadrov. S Sportno zvezo Slovenije, ki je po svoji zadnji skupščini ustvarila zelo ugodne objektivne pogoje za uspešno sodelovanje, smo zaostrovali že obstoječo polemiko in diskutirali s stališča prednosti ene ali druge organizacije. Značilni so bili stabi odnosi s športnimi novinarji, posameznimi strokovnjaki za telesno vzgojo, našimi instruktorgi, trenerji in mednarodnimi tekmovalci.

Potem je tov. Ribičič našel že znane vzroke, ki so privedli republiško vodstvo partizanske organizacije do globoke krize, nato pa je nadaljeval:

»Po drugi strani je izvršni odbor Partizana prešel v konflikt z društvi zaradi svojega centralističnega sistema v vodstvu organizacije. Medtem ko se mnogi na terenu niso strinjali z našimi filozofskimi razpravami okrog takolimenovane popolne telesne vzgoje in solske miselnosti, pa so bili prav v vseh društvih edini v tem, da se je centralistični sistem vodenja organizacije preživel. Toda to centralistično vodenje ima svoje korenine prav v konservativni miselnosti in izhaja iz nje. Vseposod je prihajal do izraza strah, da bi šel razvoj proč od naših principov, proč od partizanskih idealov, ako bi terenu pustili prost razvoj. Stalno je prihajal do izraza omalovažujoč odnos do preprostih družbenih delavcev, ki so z velikimi materialnimi in moralnimi težavami, v skladu s terenskimi prilikami, ustvarjali, stalno se je poudarjala njihova nepoučenost, da ne vedo, kaj je telesna vzgoja itd. Ta strah pred stihjo, pred anarhijo, je bil vzrok, da je naša organizacija obdržala tako organizacijsko stanje, kot je bilo ob njegovi ustanovitvi, da smo se ball prenevali osnovne naloge na društva, da smo se stalno sklicevali na avtonomen značaj naše organizacije in statut.

V takem stanju je bila zamisel prvega slovenskega festivala kot enotne skupne akcije vseh telesno-kulturnih organizacij nujnost in potreba. Interni partizanski zlet bi nas še bolj izoliral. Računali smo, da bo festival sam po sebi normalno približal naš izvršni odbor terenu. Toda na-

sprotno, festival je še zaostрил krizo in dvignil na površje nova in nova nesoglasja.

Toda na drugi strani je festival pokazal, da ogromna večina članstva, vsa okrajna vodstva in društvena vodstva Partizana pozdravljajo tak način skupnega nastopa. Geslo enotne telesne vzgoje, da je organizacij lahko mnogo, da pa je mladina ena sama, je postalo preko noči vzpodbuda velike razgibanosti in dejavnosti na terenu.

Govorec o festivalu, je tovariš Ribičič dejal, da sicer ne zanika slabosti, ki jih je imel festival, zlasti na zaključni paradi. Vendar so vse te slabosti postranskega pomena in do njih ne bi prišlo, če ne bi bil glede parade sprejet kompromisen predlog. Toda bistveno je, da danes branimo festivalsko misel in sploh enotnost nastopa vseh fizikturnih organizacij. Potem pa je spet nadaljeval:

»Dovolite mi, da v drugem delu svojega referata kratko osvetlim tista vprašanja in probleme Partizana, o katerih naj bi po mojem mnenju skupščina razpravljala. Mislim, da nam na naši skupščini ni potrebno več govoriti o tem, da je sodobna in napredna telesna vzgoja družbeno pomembna. V 36. čl. naše ustave je poudarjeno, da država skrbi za fizično vzgojo ljudstva, posebno mladine, zaradi dviga zdravja, delovne sposobnosti ljudstva, kakor tudi krepitev obrambne moči države. Tov. Tito se je izrazil, da sta šport in telesno vzgajanje naših državljanov splošna narodna zadeva. V delovni vzgoji mladega pokolenja prisujemo telesnim vajam pomembno mesto, saj si ne moremo predstavljati »blagostanja in srečnega življenja ljudstva brez dviga zdravja in telesne moči človeka. Vsi napredni pedagogi vedo da si mladina pridobi mnogo moralne in etične lastnosti pri skupni vadbi, igrah, tekmah, izletih in taboranju. Napredni gospodarstveniki so zainteresirani na tem, da bi omogočili delavcem zdrav način oddiha in razvedrila; zainteresirani so na izgradnji primernih igrišč, saj je delovna zmogljivost odvisna tudi od tega, kako živijo delovni ljudje v prostem času. Državniki, ki so odgovorni za nardno obrambo, se zavedajo, kako je poleg tehnične izobrazbe pomembna tista telesna izurjenost, ki omogoča obvladanje izrednih naporov, orientacijo na terenu in premagovanje naravnih zaprek. Zavedajo se pomembnosti izvenarmadne vzgoje. Tov. Gošnjak je na zasedanju Ljudske skupščine dejal: »Prepričan sem, da bo postal ta zdaj pomožen način vežbanja ljudstva v prihodnosti, v spremenjenih notranjih razmerah, ko bo socialistična zavest prebivalstva toliko narasla in v spremenjenih mednarodnih razmerah, eden glavnih.« V zvezi s takšno jasno perspektivo, ki morda niti ni več daleč je potrebno, da vse sedanje oblike predvojaške vežbanja in izvenarmadne vzgoje negujemo in nadalje razvijamo, da odstranujemo odvečno togost ter po-

vezujemo vvojaško vežbanje z ideološko vzgojo mladine.

Dovolite mi, da se z vidika izvenarmadne vzgoje na tem mestu ponovno dotaknem naših festivalskih prireditev v okviru občinskih in drugih krajevnih praznikov ter na Titov rojstni dan. Vedno bolj postajajo naši prazniki ne samo spominske svečanosti, pač pa splošni ljudski prazniki, namenjeni kulturnemu razvedrilu, veselju, športu in množičnim izletom. Vse to pa nam daje izredne možnosti za razvijanje tradicij narodno-osvobodilne borbe. Na današnjem festivalu je nastopila s svojimi notami tudi JLA. Poleg tega je armada nudila veliko materialno in moralno pomoč vsem festivalskim prireditvam. To pomeni, da v naši armadi raste zavest o pomembni vzgoji telesne vzgoje in obrambni sposobnosti ljudstva. To skupno sodelovanje armade in družbenih organizacij bo prispevalo k temu, da bomo hitreje razvijali nove oblike izvenarmadne in predvojaške vzgoje. Celotno vrsto svojih strokovno vzgojnih nalog, zlasti pa vzgojo mladega naraščaja pred vstopom v vojaške vrste, bo armija vedno bolj prenašala na družbene organizacije, zlasti na Partizana, strlško organizacijo, Ljudsko tehniko itd.

Tov. Ribičič je nadalje dejal, da pri nas še niso ustvarjeni vsi pogoji za visoko stopnjo telesne kulture, kajti ovira nas še marsikaj. Predvsem nam primanjkuje materialnih sredstev. Toda naša socialistična družba dobiva iz dneva v dan večja sredstva tudi za telesno kulturo.

V nadaljevanju je tov. Ribičič poudaril, da ne smemo zanemariti v »Partizanu« tudi vrhunškega športnega dela, kajti in možnosti in kvaliteta sta lahko skladni in se dopolnjujeta. Potem je nadaljeval:

»Danes se v Sloveniji v športnih, planinskih in partizanskih društvih v skoraj tisoč enotah udeležuje okrog 150. tisoč članov. Poleg teh organizacij pa so za telesno vzgojo pomembne tudi organizacije ljudske tehnike, letalske zveze, prostovoljne gasilske organizacije in športna dejavnost naših sindikatov, zlasti delavske igre.

Nepravilno bi bilo podcenjevati, da je ta številka v primerjavi s stanjem v stari Jugoslaviji razveseljiva in da smo poleg množičnosti dosegli tudi lepe rezultate v kvaliteti. Če so številni društveni nastopi, okrajni zleti in prireditve prvega slovenskega festivala telesne kulture pokazale zelo pester mozaik telesnovzgojne dejavnosti, smo na drugi strani v kvaliteti dosegli zlasti velike uspehe v košarki v Ljubljani, v hokeju na ledu na Jesenicah, v atletiki v Celju, v odbojki v Novem mestu in v Ravnah, v plavanju v Kranju, v orodni telovadbi v trboveljskih revirjih. Vse to kaže, da niso pri nas ugodni pogoji za širok razmah samo v velikih mestih, ampak prav v vseh naših kulturnih industrijskih središčih. Tudi iz teh razlogov je vsak republiški centralizem

Tudi v komisijah so se uveljavila napredna načela

Danes popoldne so se vsi delegati zbrali v treh komisijah (programsko-organizacijski, strokovno-kadroviski, propagandni in v gospodarsko-finančni), kjer so podrobneje obdelali posamezne pereče probleme. Preveč prostora bi nam vzelo, če bi hoteli podrobno obdelati predloge številnih diskutantov, zato naj se omejimo samo na najvažnejše misli. Lahko pa poudarimo predvsem to, da so tudi v delu komisij prihajala do izraza zdrava načela delavcev s terena, ki so predlagali marsikatero koristno pobudo.

Predvsem se je večina delegatov strinjala s stališčem, da je še vedno boljše nekaj, kakor nič, torej, da je še vedno boljša pomanjkljiva telesna vzgoja, kakor pa nobena. Bolje je, da imamo v zapuščenih vaških naseljih vsaj skromno odbojgarsko ali nogometno moštvo, če že ne moremo imeti drugega. Treba pa se je seveda boriti, da takšna vzgoja postaja iz dneva v dan popolnejša.

Pretežni del članstva se je tudi strinjalo s tem, da danes niso več važni interesi posameznih organizacij, marveč predvsem človek. Organizacije niso več same sebi namen, naš cilj je ČLOVEK, ki mi hočemo s športom in telovadbo dati zdravo razvedrilo in sredstvo za okrepitev. Prevladalo je tudi stališče, naj bi bila za pionirje do 14 let splošna telesna vzgoja obvezna, potem pa bi se vsak mladinec opredelil po svojih interesih. Skratka, pri starejših mladincih in odraslih moramo vedno bolj upoštevati intereso vadbo. Glede sekcij pa so bili delegati mnenja, da če sekcije ne rušijo društva in so vključene ter sploh tesno povezane z društvenim življenjem, jih ne kaže zatirati. Koristno je, da društva usmerjajo svojo vadbo sezonsko, po letnih dobah — torej, poleti čimveč iger in športa v naravi, pozimi pa orodna telovadba in razne igre v (Nadaljevanje na 8. strani)

V Mariboru vsesplošno navdušenje:

„Eh, kaj sputnik... vzpenjača!“

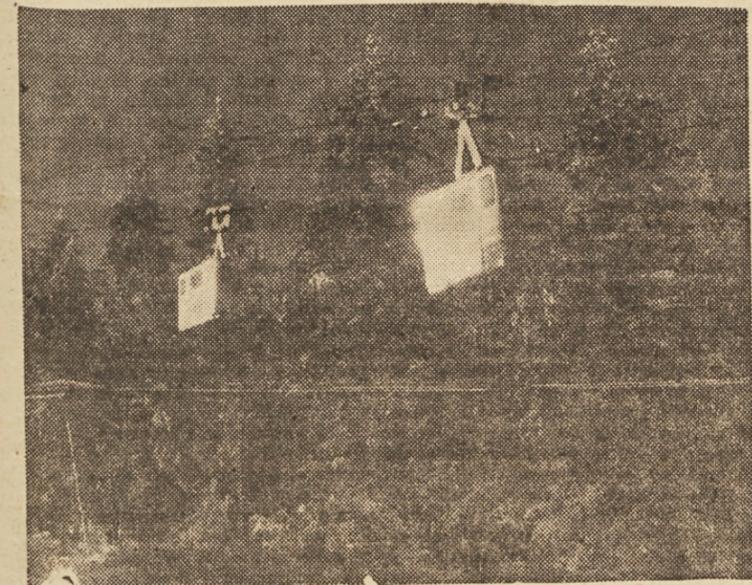
Mirne vesti lahko trdimo, da bi med Mariborčani v anketi o pomembnosti »vzpenjača« brez težav posekala »sputnika« ali katerikoli drugi satelit, ki bi v teh dneh morda še začel krožiti po vesolju. Vzpenjača je sedaj senzacija št. 1 v Mariboru in vse kaže, da bo to tudi ostala. Ves Maribor je v znamenju vzpenjače. Ze mlajši nadlegujejo starše z vprašanji: »Bomo sli gol?« ali »Kdaj glemo na Pohorje?«, nekoliko starejši doma s polno paro gradijo vzpenjače iz »Mehanotehnik« ali celo uvoženega »Merklina«, še starejši pa vsi napovedujejo rendez-vous preprosto z »oh treh pri vzpenjači«. Tisti, ki po letih ne sodijo več v mladinsko organizacijo, prav tako govorijo predvsem o vzpenjači. Na cesti, v kavarni, v gledališču — povsod je predmet dneva — vzpenjača. Tudi najbolj alarmantnih vestí v zvezi z njo ne manjka...

»Ali ste že slišali,« je zadnjič dejala klepetulja Špela svoji poklicni tovarišici, »da se je včeraj vzpenjača v najhujšem vetru ustavila in da so se potniki v gondolah polne tri ure pozibavali nad krošnjami pohorskih dreves. Baje jih je nekaj celo pomrznilo, tistih, ki so dobili morskoro bolezen in so jih takoj morali prepeljati v bolnišnico, pa je bilo baje več ko sto!« Odveč je pripomniti, da je vest v rekordnem času zajela vse mesto, pri čemer je bil odstotek tistih, ki so šli na lim, vendar občutno nižji kot oni — obolenih za azijsko gripo.

In krivec za vso to »paniko«? Mnogo jih je — pravzaprav vsi tisti, ki so kakorkoli sodelovali pri gradnji tega izredno pomembnega turističnega in športnega objekta. In vendar — če bi po športnem vzorcu sestavili lestvico najzaslužnejših, bi pri številki 1 — ne glede na to, kdo bi lestvico sestavljal, torej enoglasno — pojavilo ime Franca Čopa.

Ne bom ga posebej predstavljal. Naš vrhunski smučar, kasneje zvezni smučarski trener in zadnja leta aktivist vzpenjače. Če rečem zadnja leta, sem pravzaprav mislil zadnje desetletje. Sedaj je Franc direktor vzpenjače in vzpenjača že redno obratuje.

Toda pred leti... Spominjam se, kako je bilo, ko si je Čop povsem resno zadal nalogo je bila Koča ob žičnici ter zgrajen železniških vozil, Livarna, Hidromontaža, spisek pa obsega še na stotine drugih imen

Takšna je vzpenjača. Koliko je bilo treba požrtvovalnosti za njeno izgradnjo! Brez pomoči mariborskih delovnih kolektivov graditelji ne bi uspeli. Največ so prispevali Metalna, Impol, MTT, Predilnica in tkalnica, TAM, Elektrokovina, Tovarna dušika v Rušah, Svila, Delavnice železniških vozil, Livarna, Hidromontaža, spisek pa obsega še na stotine drugih imen

Pohorske »petletke«...

Sportno turistični center, ki so ga začeli graditi leta 1947 je namreč dobival vse bolj oprijemljive oblike. V prvi »petletki« je bila dograjena mala sedežna žičnica s smučišči, tekmovalno progo, postavljena je bila Koča ob žičnici ter zgrajen daljnovod visoke napetosti v dolžini 8 km, ki danes napaja transformatorsko postajo Pohorske vzpenjače. Do tega leta je bilo speljano tudi telefonsko omrežje do Koče ob žičnici. Zgradili so še 6 km cest za kamione, ki so kasneje prišle prav pri gradnji vzpenjače. Leta 1952 je upravni odbor športno turističnega centra, ki mu je predsedoval Herman Weiss, zaključil prvo »petletko«. Odbor so preimenovali v »drugo Pohorsko vzpenjačo«, oziroma iniciativni odbor za postavitev »Pohorske vzpenjače« pod predsedstvom Franc Simoniča. Pobudi tega odbora gre zahvala, da so zbrali prva finančna sredstva v višini 48 milijonov dinarjev, s katerimi je bil postavljen temeljni kamen »Pohorske vzpenjače«. Leta 1953 so ustanovili podjetje v izgradnji »Pohorska vzpenjača« in pristopili k izgradnji objekta. Izvršilni odbor je vodil Viktor Stopar. Zaradi finančnih težav pripravljala dela v naslednjih dveh letih sicer niso povsem zamrla, toda s polno paro so začeli graditi šele tedaj, ko so bila sredstva naposled le zagotovljena.

Ob koncu druge »petletke« — torej letos, so vzpenjačo predali svojemu namenu.

Toda tudi to je samo etapa v izgradnji pohorskega športno turističnega centra. V prihodnjih letih bodo postavili mlaj še na hotelu ob zgornji postaji žičnice, v naselju weekend-hišic nedaleč vzpenjače, bazenu in hokejskemu igrišču ob vznožju vzpenjače, razen tega pa bodo dogradili tudi vrsto smučarskih in sankarskih prog v najožji okolici vzpenjače. V zvezi s tem pa je tudi izgradnja smučarskega središča ob Ribniški koči.

Vzpenjača in športniki

Ne bi podrobneje načenojal velikega turističnega pomena, ki ga ima »Pohorska vzpenjača«. Jasno je, da se malokatero mesto na svetu lahko postavi s takim objektom. 15 minut avtobusne vožnje iz mesta, 15 minut prijetnega potovanja z vzpenjačo — in znajdeš se na višini 1050 m, sredi gozda, na svežem planinskem zraku. Razgled je čudovit, variant za oddih nekoliko. In za tistega, ki preživlja počitnice — zimske ali poletne na Pohorju, pravtliko za razvedrilo v mestu. Pohorje in Maribor sta sedaj

pač tesno povezana. Tako tesno, da lahko Pohorje odslej mirno imenujemo »veliki mariborski park«.

Toda gre še za več. Pohorska vzpenjača je tudi športni objekt. Prav o tem mi je podrobno pripovedoval France Čop.

»Menim, da bo vzpenjača izrednega pomena za razvoj smučanja pri nas. Tako za turistično, kakor tudi za vrhunsko. Čeprav si ne delamo nobenih utvar — zime zadnjih let pač ne obetajo mnogo —, vendar lahko trdim, da bo vsaj dva meseca možno smučati v okolici vzpenjače. In dalje — tereni do Ribniške koče so pod snegom najmanj tri mesece. Poskrbljeno bo za vse. Proga za vsakogar bo dolga 7 km. Po njej se bo lahko spustil v dolino vsak, ki zna vsaj stati na smučeh.«

In takoj je pripovedovanje nazorno dopolnil: »Vidiš tole traso, ki jo je z buldožerjem »zvrta!«, tako pravi Čop in — po pravici — žongler na buldožerju.« Mimogrede — njegov priimek je Babič in je tudi sam navdušen smučar. Zares — v lahmem roku je proga zavila na desno, prekala vzpenjačo in... izginila v gozdu. »To je hkrati tudi največji strmec proge,« mi je pojasnil Franc. »No,« sem takoj pristavil, »tedaj je to res proga za vsakogar!«

In spet Čop: »Ze letos bo uporabna tretjina proge. Smučarji se bodo z zgornje postaje vzpenjače lahko spustili do žičnice in tam smučali po mili volji. Če bodo snežne razmere ugodne, bodo nadaljevali pot do vznožja, če ne pa se bodo vrnili v dolino pač z vzpenjačo.«

Sankači bodo imeli posebno progo. Ta bo gotova že letos in je dolga 6 km. Ze zlasti pa bo poskrbljeno za smučarje-tekmovalce. Proga bo dolga 3800 m. Start bo pri zgornji, cilj pa pri spodnji postaji vzpenjače (višinska razlika 725 m). Letos je še ne bodo uporabljali v celoti. Gotov pa bo zgornji del in ta je še posebno pomemben.«

»Zakaj pa,« mi je ušlo, moj pogled pa je že švignil v smeri Čopovega kazalca, ki je meril na hidrant sredi izseka.

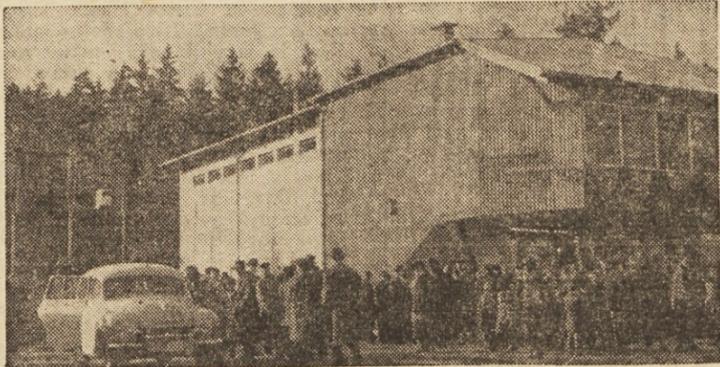
»To je hidrant,« je dejal Čop. »V zgornjem delu proge jih je še več. Tak hidrant bomo opremili s posebno škropilno napravo in z vodo umetno zaledenili snežno površino. S tem ne bomo samo konzervirali snega, marveč tudi omogočili vrhunskim smučarjem trening slaloma na najbolj specialni progi, ki je sploh mogoča. Ze letos bo tako urejen najvišji del proge, kasneje pa bo ta odsek še precej daljši.«

Zamudili smo, toda zakaj...?

Franc Čop je nadaljeval takole: »Ideje za to progo smo sprožili takoj po olimpijskih igrah v Cortini. Poslali smo povsem izdelan načrt z utemeljitvijo in proračunom »Zavodu za napredek športa« v Beogradu. V prvi etapi bi projekt stal pičlih 200.000 dinarjev, naši vrhunski smučarji pa bi imeli zagotovljen specialen trening doma.«

In odgovor? Nismo dobili niti potrdila, da so elaborat prejeli, kaj šele denar.

Letos smo ukrepali sami. Povem lahko, da sedaj ne bo treba v Mariboru odgovodovati nobenega smučarskega tekmovalca več. Če ne bo snega v dolini, bodo tekme na Pohorju. To velja tako za alpske, kakor tudi za klasične discipline. Če pri vzpenjači ne bo ugodnih razmer, bo sneg gotovo ustrezal v okolici Ribniške koče. Tam smo že začeli z gradnjo prog za slalom in veledolžina 2540 m, višinska razlika 725 m, kapaciteta 400 ljudi na uro v vsako smer, čas vožnje — 15 minut, hitrost 2,8 m na sek, 10 nosilnih stebrov, največja relativna višina 80 m, vlečna in nosilna vrv tehtata 48 ton, 44 štirisedežnih gondol (skupno jih bo 55), izredna ličnost izdelave, jakost glavnega motorja 147 KS, varnostne naprave ustrezajo najstrožjim predpisom: pri vsaki najmanjši nepravilnosti se vzpenjača avtomatično ustavi, vozne cene — od 50 dinarjev navzgor.

Spodnja postaja. Tu bo cilj vrhunske smučarske proge, pa tudi iztek proge za vsakogar. V bližini bodo zgradili še bazen in hokejsko igrišče. Do sem vozijo iz mesta avtobusi

slalom. Prva je že gotova, druga pa bo dokončana prihodnje leto. Obe sta seveda na severnem pobočju in jima prerokujemo — petmesečno sezono!«

»Maribor bo torej postal velik smučarski center,« sem pristavil.

In še izjave

In še list iz spominske knjige »Pohorske vzpenjače«. Ob otvoritvi 24. novembra 1957 so zapisali:

Predsednik Turistične zveze Jugoslavije dr. Marijan Breclj: »Navdušen nad izrednim uspehom, ki so ga dosegli delovni ljudje Maribora z izgraditvijo »Pohorske vzpenjače«, iskreno čestitamo vsem, ki so s svojim požrtvovalnim in vztrajnim delom uresničili ta — za naš turistični razvoj — tako pomemben in moderen načrt.«

Predsednik IS LRS Boris Kraigher: »Zahvaljujem se Mariborčanom, ki so s tem uspehom mnogo prispevali za razvoj turizma v vsej Sloveniji.«

Član CK ZKS Boris Zihlerl: »Vzpenjača je zgled za nadaljnje napore in zmage: našo prelepo zemljo bliže našemu delovnemu človeku.«

Član IS LRS Vladko Majhen: »Čestitke graditeljem vzpenjače, posebej še neumornemu Čopu Franciju. Vzpenjača je v meni dokončno utrdila zavest Mariborčana, kar bom ostal vse življenje.« **Evgen Bergant**

Judoisti povsod marljivi

Odkar se je Judo zveza kot najmlajša samostojna organizacija v Sloveniji osamosvojila, smo zasledili pri njenih klubih precej živahnosti, tako po vključevanju novega članstva, kot po ustanavljanju sekcij in številnih nastopih v letošnji sezoni. V zadnjem času pa, razen dvoboja v republiškem finalu za pokal FLR med Ljubljano in Mariborom, nismo zasledili nobenega večjega nastopa. Zanimalo nas je, kako ta organizacija v zimski sezoni živi in kaj njeno članstvo dela. Sekretar Judo zveze tov. Hojan nam je dejal, da ni pri judoistih nobenega mrtvila, ampak da so usmerili svoje delo v tečaje.

Pri Olimpiji imajo že dva meseca začetniški tečaj, ki ga obiskuje 120 mladincev in 10 deklet. Tečaj je razdeljen v 4 skupine, udeleženci pa kažejo iz dneva v dan viden napredek v spretnosti pri tem športu.

ZTAK Ljubljana je pravkar začel s tečajem za začetnike, ki ga obiskuje 80 kandidatov, mnogo pa so jih morali odsloviti, ker nimajo zadostnega prostora za redno vadbo. Pri njih — kot tudi pri Olimpiji — se namreč redno članstvo izpopolnjuje za tekmovalca.

Tudi v Zeleni jami pri »Partizanu« so se začeli zbirati judoisti in jih štejejo sedaj že 30, tečaj pa vodita Bida in Zupan (oba člana Olimpije).

Osnovni podatki

Dolžina 2540 m, višinska razlika 725 m, kapaciteta 400 ljudi na uro v vsako smer, čas vožnje — 15 minut, hitrost 2,8 m na sek, 10 nosilnih stebrov, največja relativna višina 80 m, vlečna in nosilna vrv tehtata 48 ton, 44 štirisedežnih gondol (skupno jih bo 55), izredna ličnost izdelave, jakost glavnega motorja 147 KS, varnostne naprave ustrezajo najstrožjim predpisom: pri vsaki najmanjši nepravilnosti se vzpenjača avtomatično ustavi, vozne cene — od 50 dinarjev navzgor.

»Da,« je rekel Franc, »čeprav naša vzpenjača po čisto športnem pomenu seveda zaostaja za Kranjskogorsko, bo vendar mogoče z njo in ob njej vzgojiti nov rod vrhunskih smučarjev. Začeli bomo znova, s fanti in dekletí med osmim in desetim letom ter delali smotrno in se ne prenačljivali.«

Vzpenjača bo odslej torej (mimo turističnega) krojila tudi zimskošportni razvoj mesta ob Dravi.

Graditelji vzpenjače so lahko ponosni. S pomočjo ljudske oblasti in delovnih ljudi mariborskih kolektivov so uresničili veliki načrt. Zamisel je bila sicer že predvojna, toda šele po osvoboditvi so bili dani pogoji za realizacijo tega pomembnega objekta.

Judo šport je začel prodirati tudi v Celje. Znani tekmovalci Olimpije in prvi nosilec črnega pasu v Sloveniji Reja je začel hkrati z društvenimi funkcionarji pri Kladivarju akcijo za ustanovitev kluba in bo do tega v najkrajšem času verjetno tudi prišlo.

V Kopru je doslej vladalo mrtvilo. Spočetka so bili judoisti precej živahni, kasneje pa so popustili zaradi nekkih nesporazumov z vodstvom domačega »Partizana«. Kažejo pa se nove možnosti, da bo delo spet zaživelo, ko bo zgrajena nova telovadnica na koprskem učiteljsko.

V kratkem bomo videli tudi judoiste, ki se bodo pomerili na troboju Olimpija: Ljubljana: Triglav. Torboj bo organiziran ob otvoritvi nove dvorane na Gospodarskem razstavišču, ki jo bodo lahko uporabljali tudi športniki.

In še ostale novice? Klube ovira pomanjkanje prostorov in finančnih sredstev, strokovnega kadra pa je dovolj. Pri zvezi so se odločili, da letos tekmovalca v ligi ne bo, pač pa bo organizirano v obliki turnirja, na katerem bodo sodelovali Maribor, Branik, Olimpija in Ljubljana ter morda še kateri slovenski klub.

Češki namiznoteniški igralec Andreadis, ki je bil nekoč svetovni prvak, sicer ni več v takšni formi kot nekdanj, kljub temu pa je na nedavnem turnirju v Zagrebu še vedno navdušil s svojo igro

SENICA RUDI — ABRAHAMOVEC

Znani mariborski športni delavec, tov. Rudi Senica, se je te dni srečal z Abrahamom. Rudi Senica je starejši generaciji znan kot odlično desno krilo ISSK Maribor, pa tudi po prenehanju aktivnega nastopanja je ostal zvest nogometu, saj že dolga leta vzorno opravlja posle blagajnika Mariborske nogometne podzveze. Čestitkam številnih prijateljev se pridružuje tudi naeš uredništvo.

Veliko bo še treba izboljšati

Ljubljana delj časa ni imela priložnosti videti kvalitetnejših odbojarskih srečanj, zato nas je toliko bolj začudilo, kako to, da mednarodni turnir z udeležbo odličnih inozemcev, ni privabil večjega števila ljubljancov. Se pred turnirjem je eden izmed ljubiteljev te športne panoge rekel takole: »Kaj bi hodil, saj nas bodo Poljaki in Madžari pregazili. Odbojka ni več tako kvalitetna, kakor je bila pred leti!«

Morda je res zrno resnice prav v tej ugotovitvi, saj smo že skoraj pozabili, kakšni so užiti kvalitetnega odbojarskega srečanja. Seveda zato nič čudnega, če je zanimanje v Ljubljani za odbojko padlo.

Zmaga Poljakov na tem turnirju je popolnoma zaslužena. Bili so za razred ali celo za dva boljši od svojih nasprotnikov in zato njihovi zmagi ni oporekati. Madžari so bili nekoliko slabši, vendar dovolj močni, da so odpravili Slovence in reprezentanco BiH. Tokrat poglejmo vrsto slovenskih odbojkarjev, ki se po mnenju strokovnjakov ni najbolje odrezala. Turnir nam je pokazal...

... da je bila slovenska reprezentanca za ta turnir dejansko premalo vigrana. Po končanem turnirju je trener tov. Kosec Miloš izjavil, da ni bil zadovoljen z igro svojega moštva in da so zlasti nekateri posamezniki močno zatajili. Podobno je izjavil tudi kapetan reprezentance Lodza Radomski, ko je za Radio Ljubljana rekel tole: »Zadovoljen sem z gostoljubnostjo Slovencev in navdušen nad vašo Ljubljano. Če pa govorim o samih tek-

mah, potem moram reči, da sem pričakoval precej več od vseh udeležencev. V mednarodni areni smo se navadno doslej Poljaki morali vedno ostro boriti za končni rezultat. Tokrat pa smo prav lahko prišli do zaželene lovorike...«

... da slovenski odbojkarji niso bili borbeni in požrtvovalni. Ta ugotovitev popolnoma ustreza resnici. Za primer vzemimo samo reprezentanco BiH, ki je kljub pomankljivemu tehničnemu znanju delala precej preglavice naprej Madžarom, potem pa še Poljakom. Prav Bosanci so pokazali, kaj lahko prinaša vzorna borbenost. In slovenska reprezentanca? Po navadi vsako moštvo doživlja med tekmo trenutke krize. Nič čudnega! Toda, če neko moštvo kar na lepem tjavdan začne igrati malodušno in to brez pravega vzroka, potem lahko samo rečemo, da pač ni zrelo za pomembnejše nastope...

... da našim odbojkarjem še precej primanjkuje, če se bodo hoteli uspešno zoperstaviti boljšim ekipam. Opazili smo šablonski način igranja. Sem in tja so bili udarci na mreži večkrat lepi, toda to še ni vse. Kaj pa čista prstna igra, ki so nam jo pokazali i Poljaki i Madžari? In močni servisi? Ali ni morda dober servis še polovica uspeha? Prav o igri nam je tov. Kosec rekel: »Na treningu smo vigravali določen sistem in reči moram, da sem bil kar zadovoljen. Toda začudilo me je, ko sem videl, da so igralci med turnirjem pridobili znanje popolnoma zatajili. Naši igralci še danes ne vedo, kaj je čista prstna igra. In zato je bilo večkrat kar porazno gledati, ko jim je sodnik prisodil napako.«

Ko že govorimo o sojenju, moramo reči, da so sodniki svoj posel

dobro opravili. Prav v mednarodnem slogu. Toda, sprašujemo se, zakaj sodniki nimajo vedno istega kriterija tudi na republiških tekmah? Igralci so bili zato večkrat začuden nad pravičnimi odločitvami sodnika, saj jim je isti sodnik na srečanjih v republiški ligi sodil povsem drugače. Zato smo mnenja, da bodo morali naši sodniki v prihodnji prvenstveni sezoni strožje soditi tekme in s tem doseči boljše igre v polju.

Čas bi bil, da bi končno tudi Ljubljana imela ligaško moštvo, saj imamo dovolj strokovnjakov, ki bi lahko usposobili to ali ono ekipo za najkvalitetnejše tekmovalce v državi. Po drugi strani pa svetujemo klubom, da posvetijo vzgoji mladih igralcev največjo pozornost, ker le s pravo kadrovsko politiko bo naša odbojka spet dobila pravo mesto.

L. M.

Še vedno med najboljšimi

Olimpijski zmagovalci v metu kladiva, Amerikaneec Harald Connolly, ki smo ga letos videli v Ljubljani, se še vedno nahaja med svetovno elito kladivarjev. Poleg njega češka metalka diska in tudi olimpijska zmagovalka, Olga Fikotova — sedaj srečna gospa Connolly

ATLETIKA

Kje so 'zlati' atleti iz Melbournea?

Športna slava hitro preide, še posebej sedaj, v času rekordov. In če so pred letom dni vsi govorili samo o olimpijskih igrah v Melbourneu, se jih danes komaj še spominjamo. Zanimivo pa je pogledati, kaj so v letošnji sezoni napravili atleti in atletinje, ki so odnesli zlate medalje iz Avstralije.

Presenečenje v steeple-chasu, Anglež Chris Brasher, po svojem triumfu ni več obul sprinterice. Drugače kralj sprinta Bob Morrow, ki je svojo zmagovalno pot nadaljeval, potem ko je nekaj tednov počival na svoji farmi v Texasu. Letos je bil najzanesljivejši sprinter Amerike. Ko pa ga je nepričakovano premagal mladi White, pa se je osem dni pred prvenstvom ZDA odločil, da ima za letos dovolj. Letos je vendarle prišel tudi do svetovnega rekorda. Vsaj izenačil je namreč najboljšo značko na 100 y. Ni dvoma, da bo hitri boy iz Texasa prihodnje leto zopet med najhitrejšimi.

Leni in pridni

Mnogo manj se je trudil zmagovalci na 400 m, Charles Jenkins. Sam je rekel: »Melbourne je bil utrujajoč in zato sem lenaril v naslednjih tednih.« Seveda je porazov kar deževalo in šele na turneji po Evropi je toliko prišel v formo, da se je s 46,3 uvrstil vsaj na tretje mesto svetovne lestvice. Ogromno treninga in startov pa je absolviral močni zmagovalci na 800 m, Tom Courtney. V dvoranah je sicer izgubil skoraj vse dvoboje proti svojemu stalnemu nasprotniku Swellu, zunaj pa je bil močnejši in je zaključil tako 400 kot 800 m na čelu svetovne razvrstitve. Le desetinka sekunde ga še loči od rekorda na 800 m.

Molčeži Irec, Ron Delaney, je po zmagi na 1500 m le za kratek čas prekinil sezono, potem pa tekel v dvoranah od zmage do zmage. V »milji leta« v Londonu pa ga je krepko premagal novi rekorder lbotson, čeprav je tudi Rom krepko popravil svoj rezultat in prešel cilj pred Čehom Jungwirthom. Za evropsko prvenstvo ga ne smemo pozabiti, da nam ne bo treba kdaj zopet govoriti o presenečenju.

Tudi dvakratnemu zmagovalcu, Vladimirju Kucu, ni šlo vse »po maslu«. Doma ga je premagal njegov mladi rojak Bolotnikov. Kuc je namreč imel precej časa težave z želodcem. Jeseni pa je zasijal zopet v stari slavi in v Rimu povrnil svetovni rekord na 5000 m ter dokazal, da je še vedno dolgoprogaš štev. 1.

Od deseterboja do ovir

Oba zmagovalca na ovirah, Lee Calhoun in Glenn Davis, sta se borila s sprememljivo »bojno srečo«. Prvi je izgubil nekaj tekov proti novi zvezdi Gilbertu in olimpijskemu zmagovalcu v deseterboju Miltonu Campbellu. Ta ni imel več veselja do deseterboja, zato se je povsem posvetil visokim oviram, kjer je izenačil tudi svetovni rekord. Davis, ki je kot prvi premagal mejo 50 sekund za nizke ovire, je to progo tekel le enkrat. Ta edini tek mu je prinesel odlični rezultat 50,6.

Skakalec v daljino, Greg Bell, se je povzpelo do 8,10 m in le za 3 cm zgrešil najstarejši svetovni rekord, ki pripada še vedno nepozabnemu Owensu. Charles Dumas pa je bolj len. Ker je tudi pri študiju pokazal to lastnost, so mu za nekaj časa

gačne. Po mnogih zapletljajih je prišlo do srečnega zakona z olimpijsko zmagovalko v metu diska, Cehinjo Fikotovo. Ko so bile te osebnosti težave premagane, se je lotil kladiva in ga pognal na 65,91 m. Tudi pri Olgi so bile z diskom težave in svojih olimpijskih rezultatov ni mogla ponoviti.

Trikratna olimpijska zmagovalka v sprintu, Betty Cuthbert, je tudi mnogo počivala in šele nedavno najavila svoj povratek. Mamica Shirley Strickland, ki je bila prva na ovirah, je nedavno lahko predstavila svojega drugega otroka. Seveda ni zmagovalca avstralska štafeta ob takšnih težavah po olimpijskih igrah nikdar več menjala palice. Poljakinja Krzeszinska, zmagovalka v skoku v daljino, je dolgo počivala zaradi poškodbe in šele v drugi polovici sezone ji je uspel skok na drugo mesto svetovne lestvice. Ruski kolos, Tamara Tiškevič, zmagovalka v kroglji, je tudi letos suvereno vladala v svoji disciplini in končala sezono s 16,50 m, kar je zadostovalo za prvo mesto na svetu.

O »gazelici« Mildred Mc Daniel ni bilo mnogo slišati in menda se je že poslovila od atletike. Zelo spremenljivi so bili tudi uspehi ruske zmagovalke v metu kopja, Inese Jaunzeme. Dosegla je sicer 52,74 m, kar pa je zadostovalo le za peto mesto na svetu.

Kot vidimo, je večina olimpijskih zmagovalcev iz Melbournea uspešno obdržati svoj položaj, če že ne činu bili v formi v pravem trenutku olimpijske igre višek njihove športne in to je bilo pravzaprav tisto tovrne elite. Za nekatere so bile šele začetek. Vsi pa so v Melbourneu kariere, za druge pa pravzaprav sto na vrhu, pa vsaj pri vrhu svetodločilno.

Lep uspeh naših telovadcev

V italijanskem mestu Arezzo je bilo 30. novembra tekmovalje moških vrst v orodni telovadbi. Nastopilo je 11 vrst, ki so jih sestavljale reprezentance posameznih pokrajin. Jugoslavijo je na tem tekmovalju zastopala slovenska vrsta ki so jo sestavljali Trugar, Senica in Srot. Naši telovadci so dobro tekmovali in dosegli kar lep uspeh, saj so kot vrsta osvojili častno 4. mesto in pustili za seboj še 7 vrst. Upoštevati moramo tudi, da v naši vrsti niso sodelovali trije najboljši predstavniki te panoge, Miro Cerar, Marjan Skaza in Marino Urbanc, ker so se pripravljali za

nastop v državni reprezentanci proti Romuniji.

Prvo mesto je z 93,05 točke zasedla vrsta pokrajine Emilije (Carnoli, Palmarnari Grandi) pred Ligurijo (Figone, Del Pino, Noceti) in francosko vrsto iz Provence (Mathiot, Ange Albert in Ange Eduard). Četrta je bila ekipa Slovenije z 83,90 točkami. Med posamezniki je zmagal italijanski državni prvak Figone (47,45). Trugar je bil med 34 tekmovalci šesti (42,70), 9. Senica, 17. Srot. Plasma naših mladih telovadcev je nedvomna uspeh, saj so se spoprijeli z renomiranimi italijanskimi, francoskimi in avstrijskimi tekmovalci — med njimi je tudi več državnih prvakov — kot so Figone, Mathiot, Carnoli, König itd.

Tako je prav

Klub Victoria iz Aschaffenburga zasluzi posebno pohvalo. Med važno prvenstveno tekmo so odborniki tega kluba sami vzeli iz igre srednjega napadalca, ki se je stalno prepiral s svojimi soigralci. Lahko si mislimo, da v tem moštvu vsaj nekaj časa ne bodo imeli težav s tržnimi igralci, kajti tako se ne bo pred tisoči navijačev svojega kluba hotel osramotiti noben igralec.

Mariborske vesti

V torek je bila v Mariboru mednarodna odbojarska tekma med moštvom Vasas iz Budimpešte in reprezentanco Maribora. Gostje, med katerimi je več državnih reprezentantov, so zmagali s 3:1, vendar po prikazanih igri domačini niso zaslužili takega poraza. Domačim se pozna pomankanje treninga, bili pa so požrtvovalni in borbeni.

Mladi kolesar Branika, Rudi Vrhovšek, letošnji mladinski prvak LRS, je predviden za državno reprezentanco, ki bo sodelovala I. 1960 na olimpijskih igrah v Rimu.

Govori se, da bodo keglačice Branika prenehale z delom, ker nimajo svojega vadiatelja in veliko težav pri treningih. Vsekakor bi bila škoda, če bi to moštvo razpadlo.

Ali ste že poravnali naročnino?

Za vsakoga športnika, posebno pa še za smučarje in planince, je nepogrešljiva

KOŠARKARIKA

Partizan se oborožuje

— Za »Dan Republike« je bilo v Beogradu polfinalno in finalno srečanje za košarkarsko trofej Srbije. V polfinalu je Partizan premagal Proleter iz Zrenjanina s 76:69, Crvena zvezda pa BSK z 88:87. V finalu pa je Partizan po dolgih letih vendarle uspel premagati Crveno zvezdo z 91:89 (50:45). Zmago je Partizanu pravzaprav priboril bivši igralec Crvene zvezde Čurčić, ki je sam dosegel nad 50 košev. Partizan se torej nevarno oborožuje... Ta turnir dokazuje, da bo v prihodnji prvenstveni sezoni najbolj nevaren tekmeec za osvoboditev državnega prvenstva. S tem, da sta stopila k Partizanu Čurčić in dvometraš Konjović. (Partizan pa ima mimo teh dveh že itak odlične posameznike), so možnosti za osvoboditev prvega mesta prav pri Partizanu največje.

— Mednarodno tekmo med Francijo in Poljsko, ki je bila v Parizu, in kjer so zmagali Francozi z 62:42, je vodil jugoslovanski mednarodni sodnik Colović. Tekmo so odigrali po novih pravilih, sodnikom pa je pomagal nov električni semafor, ki je beležil sekunde in s tem seveda napake enega ali drugega moštva. Ta semafor je skonstruiral strokovnjak znane švicarske tovarne ur Omega. Na vsaki strani je bila postavljena specialna deska, kjer je bilo pritrjenih 6 žarnic. Ko ekipa pride do žoge, se

vžge vseh 6 luči, nato pa ugašajo druga za drugo, dokler ne poteče 5 sekund, tako kot zahtevajo nova pravila. Te semaforje bodo morale nabaviti tudi vse jugoslovanske ekipe, ki bodo tekmovalce prihodnje prvenstveno sezono v zvezni ligi.

— Prihodnji teden bo občni zbor košarkarskega kluba Olimpije. Na občnem zboru se bodo pogovorili o vseh težavah, s katerimi se bodo srečali člani kluba v prihodnji sezoni. Prav bi bilo, da bi na ta občni zbor prišli vsi tisti ljubitelji košarke in merodajni forumi, ki so po veliki zmagi Olimpije obljubljali vsestransko pomoč. Od besed in obljub ni mogoče živeti, Olimpijo pa čaka v prihodnji sezoni kopica zelo težkih in odgovornih nalog.

— Poročali smo že, da bo 22. in 23. t. m. mednarodni turnir v organizaciji Olimpije. Vse kaže, da tega turnirja ne bo, ker dvorana za takšno prireditve ne bo še povsem pripravljena. Zato se Olimpija in Ljubljana pripravljata za prvo srečanje, ki bo 13. t. m. v mali dvorani nad kinom Soča, nato pa bo v januarju spet na sporedu prva tekma za pokal »TT«.

— Tudi Ljubljana se pripravlja na svojo redno letno skupščino, ki bo 18. decembra. Slišali smo, da se tudi Ljubljana poteguje za novega trenerja, o čemer se bodo morali prav na tem zboru pogovoriti. Moštvo trenerja trikrat na teden, dvakrat na Taboru in enkrat v domu Ljube Serčerja v Šiški. Mladine je dovolj, trenutno pa je največji problem oprema.

L. M.

SMUČANJE

Bled pred velikimi prireditvami

Ze nekaj let goji mladina na Bledu sankanje, vendar neorganizirano. Pred dnevi pa so v okviru »Partizana« formirali poleg smučarskega še sankarski oddelki, ki ga vodi tov. Sanca. Ze danes sankarji marljivo pripravljajo tekmovalno progó na Straži. Prednost te proge je v tem, da je ob njej speljana žičnica. Letos je blejskim sankarjem zaupana velika mednarodna prireditve, in sicer popolna repriza sankarskega prvenstva, ki bo letos v Zakopanah na Poljskem. Udeležilo se ga bo 9 držav in te bodo sodelovale tudi na Bledu. Tekmovalno progó so preuredili, da ustreza vsem mednarodnim predpisom, sedaj čakajo le še snega.

Vzporedno s sankarji se pripravljajo tudi smučarji. Dne 5. januarja bo na Bledu smučarski tek s sodelovanjem 9 držav, in sicer Avstrije, Italije, Vzhodne in Zahodne Nemčije, CSR, Poljske, Romunije, SZ in Jugoslavije. Organizatorji so pripravili dve progi in za rezervno še standardno progó na 15 km, kamor bo prenešana prireditve, če na Bledu ne bo snega. Veliko pomoč nudí blejskim organizatorjem tudi

garnizon JLA v Bohinjski Beli. Blejčani obljublajo, da bo ta prireditve odslej tradicionalna.

Ulčar

Svedski nogometaš Gren, o katerem smo pisali v prejšnji številki, se je na »stara leta« poslovil od Italije, kjer je dosegel mnogo, blestečih uspehov, in se spet vrnil v svojo domovino, kjer si močno prizadeva, da bi ga uvrstili v reprezentančno enajstoročo za svetovno prvenstvo

Tržiškimi športnikom se obeta lepši časi

Na pobudo smučarskega kluba Ljubelj so se tudi nekateri merodajni čimtelji začeli zanimati za Zelenico, ki naj bi v prihodnjih letih postala velik zimsko-sportni center. Zelenica nam nudi krasno panoramo, v bližini je avstrijska meja, pod Ljubeljem bo čez nekaj let dograjen predor, zlasti pa bo možno dobro izkoristiti novo in moderno avtomobilsko cesto Naklo-Ljubelj. Zeleniški tereni so idealni za vse vrste športov, za alpske panoge, teke, sankanje in skoke. Ti tereni zadovoljijo tudi najbolj razvjenega smučarja-tekmovalca, pa tudi skromni začetnik bo tu našel dovolj prostorov za smučanje. Po mnenju strokovnjakov bi z zneskom okoli 120 milijonov sčasoma tu ustvarili enega najlepših zimsko-sportnih središč. Potrebno bi bilo

zgraditi vzpenjačo (načrti že obstajajo), obnoviti dom na Zelenici in adaptirati počitniški dom »Pod Ljubeljem«. Te naprave bi dobro služile pozimi in tudi poleti, zlasti v času znanih gorskih ljubeljskih dirk. Da se bodo ti načrti začeli uresničevati, bo poskrbel iniciativni odbor, v katerem so zastopniki občine ter smučarskega, turističnega, planinskega in avto-moto društva.

Verjetno se bo prihodnje leto izpolnila Tržiščanom še ena dolgoletna želja — dobili bodo moderno kopališče. Do januarja 1958 bodo izdelani načrti, tako da bi že spomladi začeli z deli. Glavni bazen bo dolg 33 m in opremljen z vsemi modernimi napravami za čiščenje in greje vode, poleg pa bo še manjši bazen za otroke.

●
vam nudi v svojih prodajalnah največjo izbiro domačih in uvoženih potrebščin
●
za vse vrste športov

Ljubljana, Titova 26, podružnica Mestni trg 10
Maribor, Gosposka 19
Celje, Stanetova 9
Jesenice, Cankarjev trg 3
Novo mesto, Glavni trg 34
Solkan, Ulica IX. korpusa 158
Slovenj Gradec, Francetova 35
Kranj, Koroška ulica 2

Zvezni kapetani ne odločajo več sami!

Prav te dni, ko se zaključujejo priprave naših smučarjev na suhem in ko so zvezni kapetani za posamezne discipline po določenem načrtu hoteli kandidate preusmeriti na vadbo na snegu, smo zvedeli, da odslej dalje zvezni kapetani ne bodo odločali več sami, ampak bo sedaj stopila v akcijo tehnična komisija, ki jo bodo sestavljali mimo treh zveznih kapetanov inž. Poharja, Šramla in Klančnika še dr. Dougan in podpolkovnik Švigelj. S tem se sicer v bistvu ni ničesar spremenilo. Toda v razgovoru z inž. Poharjem smo vendarle prišli do zaključkov, da ta komisija svoje naloge dva meseca pred svetovnim prvenstvom ne bo mogla tako uspešno opraviti, kakor če bi jo merodajni forumi sestavili pred meseci. Odslej dalje bo odločalo vseh pet ljudi o posameznih disciplinah in ne tako kot doslej, ki je samo zvezni kapetan po svoji zamisli in načrtu pripravil kandidate za državno reprezentanco. Vprašujemo se, zakaj niso te komisije sestavili že lani, torej po zaključeni pretekli zimski sezoni, ko bi lahko vsak član komisije dobro premislil, pod kakšnimi pogoji moremo pripravljati naše smučarske reprezentante in ko bi posamezni člani komisije lahko pomagali sestavljati načrt in program dela tega ali onega zveznega kapetana. Danes bo to delo veliko težje, ker imajo zvezni kapetani že vsak svoj načrt priprav vse do odhoda na svetovno prvenstvo.

Zadnje dni je padel sneg zlasti v Srbiji in Bosni. Prav sedaj, ko bi morali naši smučarji oditi na specialne priprave (na primer na Jahorino, kjer bi lahko trenirali ob žičnici), morajo čakati odločitve tehnične komisije, ki bo sedaj šele proučila, ali bo ta trening koristil

reprezentantom ali ne. Verjetno do bistvenih nesoglasij med člani komisije ne bo prišlo, če pa bo do njih le prišlo, potem bo nastala v naših smučarskih vrstah še večja zmeda, kar bo samo v škodo že itak skromnim pripravam v Lahti in Badgasteinu.

ROKOMET

V letu dni nad 80 igralcev

Rokomet igrajo v Trziču komaj leto dni, pa si je ta panoga v vrstah partizanskega društva pridobila že nad 80 vnetih igralcev, ki se dnevno izpopolnjujejo v tej športni igri. Levji delež zaslug za navel razmah te panoge v Trziču ima mladi športni učitelj Janez Wagner. On ni samo dober organizator, marveč tudi trener in tehnični vodja moštva. Ko sem ga pred kratkim oblegal z vprašanji, je odvrnil: »Se sam nisem verjel, da se bo mali rokomet v Trziču tako hitro razvil. Začeli smo v gimnaziji in že po nekaj tekmah med šolami

zaporedne zmage, pozneje pa so nas po krivdi sodnika »skuhali«. Nasprotnik je počel kar je hotel, vsak naš prodor pa je bil že »prekresek«. Mi se borimo samo proti igralcem, ne pa tudi proti sodnikom.« Tako je zaključil tov. Wagner.

Kljub temu pa so igralci tržiškega »Partizana« zbrali toliko točk kot prvoplasirana »Planika«, vendar so zaradi slabšega količnika na drugem mestu. Zlasti pa so uspešni pionirji, ki so na nedavnem prvenstvu Gorenjske osvojili prvo mesto pred kranjsko Mladostjo in Golnikom. Prihodnje leto mislijo osnovati še žensko vrsto, saj imajo že sedaj vključenih 12 mladink, ki kažejo veliko veselje za to igro. Š.

Trgovsko podjetje
Steklenina
Ljubljana, Titova 16

s podružnico v
Stritarjavi ulici 6

priporoča
uvoženi porcelan
okrasne
porcelanske predmete
votlo steklo
razne servise
okvirje itd.
Vdelava okenskega stekla

SODNIK KNOCKOUTIRAL
IGRALCA

Ze v nekaj primerih smo pisali o različnih napadih igralcev na nogometnih igriščih najsi bo sodnike ali pa na nasprotnike. Takšen primer kot se je zgodil na prvenstveni tekmi IV. coneke lige v Prilepu, pa doslej še ne pomnimo. Sodnik Mojsovski je na tekmi med Pobedo in Radničkim prisodil enajstmetrovko v korist domačega moštva. To je povzročilo nered in okrog sodnika so se zbrali igralci obeh moštev ter gledalci, ki so vdrli na igrišče. Medtem je nekdo udaril sodnika, ta pa ni ostal dolžan. Vrnil je udarec, toda na napačni »naslov« žrtev je bil srednji krilec Radniškega Rašić. Sodnik ga je udaril tako hudo, da se je nezavesten zgrudil na tla in so ga odpeljali v bolnišnico. Zdravniki so ugotovili precej močno poškodbo, Rašić pa bo seveda vložil tožbo proti temu preveč odločnemu makedonskemu sodniku. Seveda se je iz tega razvil še nadaljnji pretep in tako bo ta tekma prišla na obravnavo pr. I. disciplinsko sodišče in tekmovalno komisijo te cone.

na Gorenjskem osvojili 2. mesto. Potem smo se priključili »Partizanu«, dobili smo drese, copate pa smo sami kupili in tudi sami s prostovoljnimi delom zgradili igrišče. V gorenjski ligi smo dosegli štiri

Od Maratona do Melbournea

Prva maratonska progá je merila okoli 40 km, rezultati so bili:

1. Louis (Grčija) 2:58:50.0 ure
2. Vasilakos (Grčija) 3:06:05.0 ure
3. Kellner (Madžarska) 3:09:35.0 ure
4. Vretos (Grčija)
5. Papasymeon (Grčija)
6. Deliyannis (Grčija).

Glavniki in dežniki za nagrade

Na olimpijskih igrah leta 1900. v Parizu so tekli maratonski tek po strašni vročini. Temperatura je bila v senci 39 stopinj celzija. Zmagal je Francoz Theato, po poklicu pekovski pomočnik. Zanimivo je še to, da so bile razdeljene dokaj čudne nagrade. Tako so olimpijski prvaki dobili čopiče za britje, glavnike, dežnike, cigaretno dozo, nože za rezanje papirja in podobno. Progá je bila to pot dolga 40.260 km. Rezultati so bili naslednji:

1. Theato (Francija) 2:59:45.0 ure
2. Champion (Francija) 3:04:17.0 ure
3. Fast (Švedska) 3:37:14.0 ure
4. Resse (Francija)
5. Nyström (Švedska)
6. Newton (ZDA).

Lažni zmagovalci iz Saint Louisa

Saint Louis je leta 1904. želel čim bolj svečano proslaviti tretje olimpijske igre, saj so bile prve na ameriških tleh. Lahko si mislite, s kakšnim navdušenjem so gledalci pozdravili prvega maratona, ki je med tridesetimi tekači prišel na stadion pred ostalimi tekmovalci. Amerikanec Fred Lorenz je bil tako predrzen, da je stopil na zmagovalni oder in dovolil, da so mu dali na glavo oljčni vене; celo roko je stegnil, da bi prejel zlato olimpijsko kolajno. Med velikim aplavzom, namenjenem Lorenzu, pa je pritekkel na stadion neznanec in zatrjeval, da je vozil olimpijskega zmagovalca s kamionom polnih 11 milj po maratonski progi. Nastala je zmeda in hitro so ugotovili, da je Fred Lorenz grdo preslepil organizatorje. Medtem pa je prišla na stadion skupina 14 tekačev, ki so končali maratonski tek, in med njimi je bil prvi Amerikanec Hicks.

Potem je Hicks stopil na zmagovalno stopnico, na kateri je bil pred njim že Lorenz, ter sprejel čestitke in zlato kolajno. Toda niti takrat, niti pozneje ni bila ovržena govornica, da je Hicks zaužil dozo strihnina, da bi vzdržal zadnji napor in tako zmagal v maratonskem teku.

Tudi to pot je bila progá dolga le 40 km.

1. Hicks (ZDA) 3:28:53.0 ure
2. Corey (ZDA) 3:34:52.0 ure
3. Newton (ZDA) 3:47:53.0 ure
4. Carvajal (Kuba)
5. Velouis (Grčija)
6. Kneeland (ZDA).

Tragedija natakara Pietra Doranda

Leta 1908 je Londonu pripadla čast, da organizira olimpijske igre. Velika atletska atrakcija je bil spet maratonski tek. Na startu so bili atleti iz Amerike, Italije, Nem-

čije in Anglije. Po enega tekmovalca sta poslali Južna Afrika in Maroko. Vseh tekačev je bilo 60. Ko so po dveh urah in 50 minutah objavile fanfare prihod maratonskega zmagovalca, je bil ves stadion na nogah in s silnim aplavzom dal priznanje majhnemu, krivonogemu tekaču z italijansko zastavo na prsih. Tako je se zvedelo, da je to Pietro Dorando, po poklicu natakara. Medtem ko ga je plošknanje naravnost nosilo v zadnjem krogu stadiona, se je nenadoma, nekako 20 metrov pred ciljem, sesedel. S krcem na licu in z izgubljenim pogledom je zaklical: »Aiuto! — Na pomoč! — Na nesrečo so mu prihiteli na pomoč sodniki na cilju. Majhna je bila ta pomoč in Dorando bi brez nje prav tako prišel na cilj. Plošknanje se še dolgo ni umirilo. Drugi je bil, nekaj minut za Dorandom, Amerikanec Hayes.

Doranda so popolnoma izčrpanega takoj prenesli v bolnišnico. Iz nezavesti se je prebudil šele drugo jutro. Medtem pa so mu odvzeli zmago. Amerikanci so protestirali, češ da je Italijan prišel na cilj ob pomoči tretje osebe, kar pa je po pravilih prepovedano in se kaznuje z diskvalifikacijo. To so naredili zato, da bi bil Amerikanec prvi. Nikogar niso našli, ki bi se Dorandu upal to povedati. Ob petih popoldne, ko je bila na stadionu svečana proglastitev zmagovalca, je prišlo do prvih demonstracij proti Amerikancem. Dorando je ves v solzah prejel iz rok angleške kraljice Aleksandre, soproge Edvarda VII., tolažilni zlati pokal z napisom: Nesmrtnemu premagancu! Dolgo so odmevali frenetični aplavzi malemu Italijanu. Amerikanec je bil rdeč do ušes, ko se je srečal s pogledom moralnega zmagovalca tega maratonskega teka.

Progá je bila dolga točno 42 km in 195 metrov. Rezultati:

1. Hayes (ZDA) 2:55:18.4 ure
2. Hefferon (Južna Afrika) 2:56:06.0 ure
3. Forshav (ZDA) 2:57:10.0 ure
4. Welton (ZDA) 2:59:44.4 ure
5. Wood (ZDA) 3:01:44.0 ure
6. Simpson (Kanada) 3:04:28.2 ure.

DELEŽ SODNIKOV PRI DVIGU KVALITETE

Ni dolgo tega kar smo poročali o pomembnem sestanku NZJ z zvezno sodniško organizacijo v Beogradu, v sredo zvečer pa je imel Upravni odbor NZS enak sestanek s predstavnikmi slovenskih nogometnih sodnikov. Mimo tega, da je bila seja namenjena tudi tekočim problemom, predvsem pa sprejetju propozicij za enotno slovensko ligo v sezoni 1958/59, je bila ta točka dnevnega reda zelo zanimiva, ker je obravnavala različne probleme v zvezi s sojenjem na tekmah in tudi v sodniški organizaciji sami. Člani upravnega odbora in predstavniki sodnikov so prav dobro razčlenili vsa problematika in prišli do zelo konkretnih zaključkov. Če bodo ti uresničeni, potem bo prav gotovo odpadla marsikatera kritika na račun sodnikov in njihovega sojenja.

V CEM JE REŠITEV?

Ugotovljeno je, da naši sodniki niso brez napak in da mnogokrat grešijo najsi bo z napačnim presojanjem dogodkov na igriščih ali pa s slabo psihično in fizično priprav-

ljenostjo za tekme. Napaka je tudi v tem, da dajejo marsikateri sodniki na tekmah prednost domačim moštvom in tako zaidejo v neobjektivnost. To pa je posledica tega, ker se ne čutijo dovolj varne pred gledalci, pa si hočejo varnost zagotoviti na ta način. Seveda je še mnogo drugih napak, ki mečejo slabo luč na nogometne sodnike. Toda upoštevati je treba tudi objektivne težave. Sodniška organizacija ima namreč še vedno premalo članstva, ki je zelo obremenjeno s številnimi tekmami; — zato je težko izločiti kvalitetno slabši kader — na drugi strani pa funkcionarji klubov vse preveč zvrtačo krivdo za neuspehe svojih moštev na sodnike. Tudi to povsem drži, da je za varnost sodnikov slabo poskrbljeno, saj je menda vsem jasno, da si gledalci niso dejansko nikoli privoščili igralcev, ki so slabo igrali, medtem ko so bili napadi na sodnike zelo pogosti.

Prav v zvezi s tem se bo sodniška organizacija potrudila, da bo zimski odmor izkoristila za seminarje vseh sodnikov, kjer se bodo kvalitetno

utrđili, uvedla bo strožje disciplinske mere proti onim, ki bodo povzročili s svojim sojenjem škodo posameznim klubom, hkrati pa bo po svojih močeh skrbela za številčno okrepitev svojega kadra. Jasno je, da bo prispevala svoj delež k temu tudi Nogometna zveza Slovenije. Vplivala bo na klube, naj bi vsako leto poslali v sodniške tečaje vsaj po enega člana. Klubi bodo prav tako dolžni organizirati zimске seminarje za svoje aktivne člane in funkcionarje. NZS pa bo prav tako zahtevala od vseh službujočih delegatov, da se izpopolnijo v pravih nogometne igre. Da ne bo nesporazumov, bo v prihodnji sezoni določena skupna komisija s strani sodniške organizacije in NZS, ki bo delegirala sodnike za tekme republiškega ranga, s tem pa bo zagotovljena objektivnost pri določanju sodnikov. Za varnost sodnikov bo poskrbljeno na ta način da bo vsako igrišče takoj zaprto, čim bi se zgodil na njem najmanjši nered, odgovorni gledalci bodo predani organom LM, klubi pa bodo disciplinsko kaznovani. Na tak način bo prav gotovo prišlo do izboljšanja razmer v našem nogometu, saj bo takšno skupno sodelovanje obeh nogometnih organizacij pripomoglo k redu na igriščih, sodniki pa bodo prav tako pripomogli h kvaliteti v nogometnem športu.

OB ENOTNI LIGI — NEPOTREBNA POLEMIKA

Kot lahko trdimo, da so bili razgovori med odborniki NZS in sodniki zelo pozitivni in so, le-ti hitro našli skupno pot za bodoče delo, ne moremo biti navdušeni nad tem, da se je ob sprejemanju propozicij za enotno slovensko ligo razvila skoraj dveurna razprava, čeprav so bili vsi pojmi razčiščeni že na skupščini formalno rešiti vprašanja nekaterih NZS in bi moral upravni odbor le podrobneje na podlagi dopolnilnih predlogov, ki so jih poslale posamezne nogometne podzveze. V načelu so bila stališča vseh podzvez

enotna, le mariborska podzveza je pokazala popolno nerazumevanje za skupno toliko pri novem načinu tekmovanja. Slo je namreč za vprašanje udeležbe klubov v enotni ligi. Večina upravnega odbora se je strinjala s tem, naj bo razmerje udeležencev 7:5, to je 7 klubov iz ljubljanske, gorenjske in primorske podzveze — kjer je tudi več klubov — 5 klubov pa iz celjske in mariborske podzveze. Zanimivo pa je, da se Mariborčani s tem ne strinjajo in je eden od njih, ki je sicer član UO NZS trdovratno zagovarjal stališče »svoje« podzveze, kot da velja v naših republiških forumih nekak »predstavniki« sistem in se morajo ti »predstavniki« na forumih »boriti za pravico«. To je vsekakor zgrešeno in zato je bil sklep o razmerju 7:5 povsem pravičen. Prav tako je ista podzveza pokazala nezaupanje pri tem, kdo naj bi vodil tekmovanje: predlagala je namreč naj bo to tekmovalna komisija, sestavljena iz zastopnikov vseh klubov, ki bodo teknovali v tej ligi, ne pa komisija, sestavljena iz članov UO NZS in v Ljubljani živčevih funkcionarjev. To pa bi bilo prav gotovo neumestno, ker bi klubi stroškov za redne seje ob tako številni udeležbi članov TK — te bi morale biti redno vsak teden — ne zmogli. Tako smo videli, da se porajajo problemi, ki jih iščejo nekateri tam, kjer problemov sploh ni. Končno so bile vendarle sprejete propozicije tekmovanja, mnenja pa smo, da bi morali nekateri ljudje vendarle spremeniti svoj odnos do upravnega odbora NZS, kjer je vedno bolj čutili pravilno politiko v prid izboljšanja razmer v našem nogometu. Brez dvoma bodo morali klubi prav tako podpreti vse težnje NZS, zlasti še sedaj, ko bodo imeli svoje skupščine, in sicer klubi do 31. januarja, podzveze do 28. februarja, skupščina NZS pa bo v marcu prihodnjega leta.

IN SE ENKRAT MARIBORSKO-CELJSKA LIGA!

Poročali smo že pred nekaj meseci, da je bila mariborsko-celjska liga razformirana in Celjani so svoje jesensko prvenstvo že zaključili. Toda, na tej seji upravnega odbora NZS je vprašanje te lige spet prišlo na razpravo. Mariborska nogometna podzveza se nikakor ni strinjala s

takratnim sklepom UO NZS in se je obrnila na UO Nogometne zveze Jugoslavije s pismom, ki je bolj pritožba kot pa informativni dopis. V tem dopisu, ki je pisan v zelo nevljudnem tonu na račun NZS — med drugim očita MNP NZS nezakonitosti in omenja, kako da morejo »gotovi forumi« (beri: neki nepoklicani forumi) postopati nezakonito — izražajo »podpisniki tega dopisa željo, naj bi v tem primeru posredovala NZJ in, najbrž, pritisnila na NZS, naj svoj sklep umakne. Ta dopis kaže znova na nemogoč odnos podrejene podzveze do republiškega foruma in zasluži, milo rečeno, ostro grajo, če ne morda tudi oster ukrep, morda tudi z disciplinskimi postopkom.

1958 STOCKHOLM 1958

Pod predsedstvom Švicarja Kurta Gassmana se je v Stockholmu sestala organizacijski odbor svetovnega nogometnega prvenstva. Med drugim so sklenili, da Severna Irska, Italija in Portugalska v primeru enakosti v točkah ne bodo igrala odločilnih tekem na nevtralnih igriščih. Izvedli bodo zbiranje in v prvi tekmi se bosta sestali državi, ki bosta prvi izžrebani. Zmagovalec tega srečanja pa se bo pomeril s tretje izžrebano državo.

Stanje v VIII. evropski kvalifikacijski skupini je še vedno prav tako nejasno, kot je bilo pred tednom dni. V sredo bi morali v Belfastu igrati reprezentanci Sev. Irske in Italije, toda tekma je bila sicer odigrana, veljala pa je le kot prijateljska, ne pa kot kvalifikacijska. Zaradi megle niso obratovala redna letala in tako madžarska sodniška trojka, na čelu z Zsoltom, ni mogla prispeti pravočasno v Belfast. Italijani se niso strinjali s tem, da bi tekmo vodil domači sodnik. Sporazuma o kvalifikacijski tekmi zaenkrat še niso dosegli, odigrana pa bo vsekakor še v decembru. Tako manjkata v VIII. skupini še vedno dve tekmi, kajti tudi srečanje Italija : Portugalska bo šele 22. decembra v Milanu. Da spomnimo še na vrstni red: Sev. Irska ima iz 3 tekem 3 točke, Portugalska prav tako, Italija pa iz 2 tekem 2 točki.

Francoska nogometna zveza bo v kratkem zaprosila Torino in Real iz Madrida, da dovolita dvema francoskima igralcema Antoinu Bonifaciu in Raymond Kopu nastop v francoski reprezentanci na svetovnem prvenstvu v nogometu na Švedskem. Francozi pravijo, da bi jim bil predvsem odlični napadalec Kopa več kot potreben. Oba igralca sta sama že večkrat izjavila, da bi igrala v francoski reprezentanci, če bi ju ta potrebovala in če bi dobila potrebno dovoljenje svojih sedanjih klubov.

Elzner na „lovu“

V conjski ligi smo torej opravili s predzadnjim kolom jesenskega prvenstva. Preostane nam še zaključek, ki ga igrajo moštva danes, potem pa bodo odšli nogometnaši na zaslužni odmor. Ob tem bodo delali svojo jesensko bilanco, o kateri lahko rečemo, da je za slovenske klube v tej ligi zelo ugodna. To pač zaradi tega, ker se nahajajo vsi trije predstavniki prav za las pod vrhom prvenstvene lestvice. Učinkovitost je bila torej zadovoljiva, kar zlasti velja za Branikove nogometnaše, v nekoliko manjši meri pa za Ljubljano in Odred.

Na listi naših strelcev trenutno vodi Perharič z 9 goli, toda Elzner ga je po zadnjem srečanju Branika z Uljanikom že skoraj ujel in mu sledi tesno za petami z 8 doseženimi goli. Tudi Dugandžija se je prebil med prvo trojico s 7 goli, nato pa jim sledijo: Hanzl (Br), Dolenc (L) in Cuban (O) vsak s 5 goli, Plaznik (Br), Gruden (L) in Klančičar s 4 goli, Cekov in Najberg (oba Br) ter Frič in Kranjc (oba O) s 3 goli, Čučko (Br), Gosar, Hacler in Kompoš (vsi L) z 2 goloma ter Blaznik (L), Berginc, Hočevar, Limo in Žambar (vsi O) z 1 golom.

Skupaj so torej nogometnaši vseh treh klubov dosegli 79 golov, od tega 76 na tekmah, 3 gole pa si je priboril Branik p. f. za zeleno mizo. Med moštvi vodi Branik s 35 goli (35:20) pred Ljubljano s 25 (25:24) ter Odredom z 19 goli (19:14).

Opomba: 1.—7. zvezna nogometna liga, 8.—15. italijansko nogometno prvenstvo, 13.—15. rezervni parl.

LETO XIII.
Štev. 49
Stran 6

Polet

PRESEDNIK OBČINE — NAJBOLJSI NOGOMETAS

Naslov je sicer malo čuden, vsaj za naše pojme. Toda to popolnoma drži. Predsednik občine Struga blizu Bitolja, Jakobčev Popovski, je aktivni nogometnaš kluba Karaorman, ki igra v bitoljski podzvezni ligi. Kot je po poklicu predsednik občine je v svojem moštvi tudi kapetan, igra srednjega napadalca in je pravzaprav duša svoje enajstorice. Zelo je prodoren, hkrati pa je tudi dober strelec. Prav svojemu predsedniku se mora ta klub zahvaliti za vse dosedanje uspehe, saj se trenutno nahaja na prvem mestu podzvezne lige in bo to mesto verjetno tudi do konca prvenstva obdržal.

Resda trenutno ne premoremo plavalke (z izjemo Jeričevičeve), ki bi resneje posegla v borbo za prva mesta na evropskem plavalnem vrhu. Če pa upoštevamo mladost naših tekmovalk, lahko vendarle z nekoliko optimizma gledamo na prihodnjo sezono, ko nas bodo morale naše tekmovalke zastopati v Budimpešti na evropskem prvenstvu.

Napredek v sprintu

Čeprav rezultat 1:09,5, ki je prvi na letošnji lestvici naših najboljših plavalk na 100 m prosto, ne pomeni kdove kakšne vrednosti v evropskem merilu, pa vendar lahko ugotovimo, da smo v sprintu napredo-

vali. To nam kaže tudi povpreček desetorice, ki je letos 1:12,4, torej prav toliko kolikor je znašal naš predvojni državni rekord. Med plavalkami, ki v crawlu največ obetajo, sta Zeierjeva iz Dubrovnika — z večjimi perspektivami na 400 m prosto — in Benkovičeva na 100 m prosto. Proti koncu sezone se je kot nov talent pojavila komaj 14-letna Čamdžičeva iz Hercegnovega, ki je dosegla rezultat 1:12,8 in poleg že omenjenih dveh predstavlja novo okrepitev med nadarjenimi plavalkami crawla.

V prsnem slogu je sicer Vinka Jeričevičeva še vedno brez resnejše konkurence, toda Beograjkanka Matkalova se ji je letos že močno približala. Vinka Jeričevič letos ni dosegla svojih lanskih uspehov, vendar je to verjetno posledica naporenega treninga in priprav za olimpijske igre, katerim je sledil odmor. Ta pojav opažamo pri vseh plavalkah, ki so lani z uspehom nastopali na olimpijskih igrah. Z Jeričevičevo še vedno lahko računamo, da bo v Budimpešti posegla v borbo najboljših plavalk Evrope. Zanimiva pa je ugotovitev, da prsni slog pri nas v vseh pogledih stagnira ali celo nazaduje. Če pogledamo vse do sedaj objavljene lestvice, bomo zasledili kljub velikemu napredku plavanja v Sloveniji in Jugoslaviji, da beležimo v vseh lestvicah v prsnem slogu nazadovanje v povprečku.

Metuljček domena Slovenk

Slovenske plavalke so se letos v državnem merilu prav gotovo najboljše odrezale v metuljčku. Konciljeva je osvojila državno prvenstvo, Horvatova mladinsko, obe pa sta nastopali v državni reprezentanci na tekmovanju proti Italiji. Poleg omenjenih dveh tekmovalk, ki sta v ospredju letošnje lestvice, pa ne smemo prezreti visokega plasmaja male pionirke iz Krškega — Breskvarjeve, ki je zasedla peto mesto v državni lestvici. In končno se je

Začnimo drugače!

Nogometnaši kranjske Mladosti so se nedavno zbrali na občnem zboru. Iz poročil je bilo razvidno, da delo v klubu ni bilo ravno najboljšje, tako da so mladi in borbeni nogometnaši spomladl zapustili ljubljansko-primorsko ligo. Po tem dogodku se je pri Mladosti formiral nov odbor, ki je začel ubirati pravilno pot — vzgogo domačih nogometnašev. Temu primerni so bili tudi uspehi, saj je moštvo Mladosti osvojilo jesensko prvenstvo v gorenjski ligi brez izgubljenih tekem. Grajali pa moramo vedenje nekaterih igralcev, zlasti pa nasprotja med nogometnaši Triglava in Mladosti, ki še niso povsem zamrta. Ali ni žalostno, da so na nedavni prijateljski tekmi (!) celo nekateri športni delavci izjavljali, da so prišli na tekmo samo zato, da bi lahko opazovali fizično obračunavanje med igralci obeh moštev! Zato je treba pohvaliti predlog delegata Gorenjske nogometne podzveze, da bi bilo umestno sklicati sestanek predstavnikov obeh klubov, ki naj bi za vselej pripomogel k odstranitvi takšnih nešportnih odnosov. Jože

PLAVANJE

Pregled ženskega plavanja v Jugoslaviji

Mlade sile stopajo za Vinko

Ena glavnih odlik plavalnega športa v Jugoslaviji med ženskami je to, da premoremo večidel le mlade tekmovalke, ki so povsem osvojile vrh v državnem merilu. Državno prvenstvo v plavanju je bilo le repriza mladinskega prvenstva in je tako v tednu dni, ko sta se zvrstili obe prireditvi, prišlo do medsebojnih »obračunov« med najboljšimi jugoslovanskimi plavalkami.

tudi Čebuljeva uvrstila v desetorico najboljših, tako da imamo Slovenci kar štiri mesta v desetorici. V zvezi z bližajočim se evropskim prvenstvom moramo poudariti, da je Konciljeva prav tako kandidat, ki nas bo verjetno zastopala v Budimpešti. Njene možnosti so v rezultatih pod 1:20, kajti le s takim časom lahko računata na boljši plasma.

V hrbtnem slogu sicer zaznamujemo majhen napredek v povprečju, toda še vedno moramo ugotoviti, da je to naša najslabša disciplina. Stapičeva je že v začetku sezone dosegla svoj najboljši rezultat, toda pozneje je vso sezono stagnirala, tako da nismo bili priča njenega zaželenega napredka. Morda bomo v mladi Splitčanki Piličevi dobili vredno naslednico naše nekdanje rekorderke Eše Ligorio, ki nas je s takim uspehom zastopala na zadnjem evropskem prvenstvu.

»Rošada« s Srbijo

Ob zaključku moramo še enkrat poudariti velik uspeh, ki so ga v zadnji sezoni dosegli slovenski tekmovalci. Iz podrobnega poročila o državnem prvenstvu smo razbrali, da so slovenski tekmovalci letos po dolgih letih ponovno osvojili drugo mesto v državi. Majhna primerjava v številkah nam da take rezultate: v letu 1956 so srbski tekmovalci osvojili 12,7 % točk, slovenski pa le 4,44%. Letos smo s Srbi »roširali« in je zavzela drugo mesto Slovenija z 12 % osvojenih točk, Srbi pa 11,19%. Prav isti pojav je bil tudi na mladinskem prvenstvu, kjer so tudi predstavniki slovenskih klubov skupni ocenili zasedli drugo mesto. M. P.

Priprave Madžarov

Madžarska nogometna reprezentanca se je pričela pripravljati na srečanje z Zahodno Nemčijo, ki bo 22. decembra v Hannoveru. V Budimpešti je A reprezentanca igrala s mlado reprezentanco in zmagala s 3:3 (3:1). Reprezentanca je igrala brez reprezentantov Vasasa v naslednji postavi: Grosics, Matrai, Szilgeti (Varhidi), Boszik (Sipos), Sipos (Szilgeti), Kotasz, Budai, Varga (Hidégkuti), Machos (Bencsics), Gilicz (Bencsics) Fenyvesi.

Poletov nagradni natečaj		Odrezek št. 13	
		Priimek in ime:	
1. Hajduk : Split			
2. BSK : Velež			
3. Budućnost : Crvena zvezda			
4. Dinamo : Spartak			
5. Vojvodina : Zagreb			
6. Partizan : Zeljezničar			
7. Vardar : Radnički			
8. Alessandria : Roma			
9. Bologna : Atalanta			
10. Fiorentina : Juventus			
11. Inter : Genoa			
12. Lazio : Udinese			
13. Padova : Spal			
14. Sampdoria : Napoli			
15. Verona : Milan			
		Kraj:	
		Ulica, hišna št.:	

Primanjkuje strokovnjakov

Ljubljana, 8. dec. Današnji plešum Rokometne zveze je izvršni odbor sklical zato, ker je tekmovalna sezona za nami, pred nami pa vse polno problemov, ki jih bo treba na skupščinah posameznih podzvez temeljito predelati.

Poročila predsednikov podzvez so nam pokazala, da je rokomet še vedno tista športna panoga, ki ji je treba zaradi koristi, ki jo nudi mlademu človeku, vsestransko priskočiti na pomoč. Oglašali so se posamezni zastopniki podzvez, ki jih imamo trenutno sedem po številu in ki so v glavnem razložili vsi iste težave: ni strokovnjakov — trenerjev, niti delavcev, ki bi hoteli pomagati našim osnovnim organizacijam. Pohvaliti moramo dejavnost mariborske in ljubljanske podzveze, saj sta v pretekli sezoni mnogo storila za nadaljnjo popularizacijo rokometu v svojem območju. Toda, tudi ti podzvezi se borita še vedno z osnovnimi problemi kot po vseh ostalih klubih in društvih, kjer nimajo osnovnih sredstev za afirmacijo rokometnega športa. Gre namreč iz njih čutiti klubaštvo. Prav je povedal delegat Rokometne zveze Jugoslavije, ko je rekel, da je treba tisku pomagati s pravilnimi in poštenimi nasveti, saj je športni tisk danes precej storil za popularizacijo rokometu po naši državi. reč za omanjkanje igrišč, trenerjev, vaditeljev in sodnikov. Vse to odločno primanjkuje in v tej smeri bo morala Rokometna zveza skupno s podzvezami storiti mnogo več, če bo hotela, da bo prišla tudi rokometna igra enkrat do pravega izraza. Slišali smo, da danes sestav-

ljajo kader funkcionarjev po klubih, društvi in podzvezah bivši »odsluženici igralci, kar seveda mora zavirati pravilen razvoj rokometu. Na dlani je, da takšni ljudje, ki delajo in igrajo po klubih, tudi v podzvezah skušajo na kakršenkoli način spraviti vso dejavnost na tir njihovih želja. V prihodnosti se bomo pač morali potruditi poiskati nove ljudi, ki ne bodo imeli nikakršnih zahtev in nagnjenj do posameznih društev. Obstajata trenerska in sodniška organizacija, ki delujeta v okviru rokometne organizacije.

Toda do danes obe organizaciji še nista na trdnih temeljih, na terenu primanjkuje tako vaditeljev kot sodnikov. Zato bo treba v prihodnji sezoni posvetiti temu problemu vso pozornost.

Precej je bilo tudi govora o tisku. Nekateri delegati so bili mnenja, da ima tisk mačehovski odnos do te športne panoge. Takšno kritiko more naš športni tisk sprejeti samo takrat, če je dobronamerna in če dejansko skuša razčistiti dvomljive pojme. Očitkov tjavdan ne moremo sprejeti, zlasti pa še takšnih ne, če

Šport na televiziji

Vse dni prihodnjega tedna bomo imeli v okviru televizijskih oddaj tudi pester športni program. O tem programu je precej obširno poročalo naše dnevno časopisje, reči moramo samo to, da je šport v sliki in besedi najboljša propaganda naše telesnovzgojne dejavnosti. Ves spored je skrbno pripravljen, tako da bomo imeli vsak dan najnovejše zanimivosti iz športa v sliki in besedi. Prav bi bilo, da naša športna javnost tej oddaji pozorno prisluhne, saj bo marsikaj aktualnega in zanimivega. Zaenkrat vam lahko posredujemo program samo za ponedeljek, medtem ko bo dnevno časopisje poročalo o sporedu športnih televizijskih oddaj za vsak dan posebej.

Ponedeljek 9. XII.: 22.05 športna poro-

čila, razgovor ob koncu jesenskega dela conske nogometne lige (sodelujejo predstavniki Branika, Ljubljane in Odreda).

Mladost : Kamnik 0:1 (0:0)

Kranj, 8. dec. — Danes so kamniški nogometaši prvič nastopili v Stražišču. Dosegli pa so tudi uspeh. Po nezanemivi igri in po krivdi domače obrambe so premagali moštvo Mladosti z 1:0.

V povratni tekmi osmine finala pokala evropskih nogometnih prvakov je danes v Bukarešti domači CCA premagal Borussia iz Dortmundu s 3:1 (3:1). Ker se je prva tekma končala z zmago Nemcev s 4:2, bodo morali odigrati še tretjo odločilno tekmo.

Zvezna nogometna liga

Jesenski prvak Radnički

C. zvezda : Beograd 1:0 (1:0)

Beograd, 8. dec. — Včeraj je Crvena zvezda po veliki sreči premagala svojega krajnjega rivala Beograd z enim golom razlike. Gol je dosegla v 45. minuti po Tasiću iz 11 m, ki pa je bila prestrogo dosojena. Tekma je bila ves čas zelo nezanimiva, napadaleci Zvezde, zlasti Kostić, pa so večkrat zgrešili pred vrati svojega nasprotnika. Igra je prešla celo v grobot. V zadnjih minutah pa so igralci Beograda stalno napadali obrambni prostor Crvene zvezde. Kljub temu niso uspeli, da bi rezultat izenačili. Pri Crveni zvezdi sta bila dobra Popović in Spajić, pri Beogradu pa Marić in Sijaković.

Željezničar : Vojvodina 3:0 (0:0)

Sarajevo, 8. dec. — Na igrišču, pokritem s snegom, ki je precej oviral igro, so

je razvila zelo borbena in živahna igra med domačini in gosti iz Novega Sada. Tekma se je zaključila s presenetljivo visoko zmago Željezničarja, le-ta pa je zmago zaslužil, kajti njegovi igralci so bili v prvem in drugem polčasu bolj borbeni in prodorni kot pa igralci Vojvodine. Prvi gol je bil dosežen šele v 55. minuti po streljani enajstmetrovki, ki jo je uspešno izvedel Kranjc. Kasneje so igralci Vojvodine prevzeli pobudo in imeli precej priložnosti za izenačenje. Toda Pašić je po tem, ko je preigral nekoliko obrambnih igralcev Vojvodine, v 74. min. dosegel drugi gol, v 77. min. pa je Matić dosegel končni rezultat s tretjim golom. Pri Željezničarju so bili najboljši Jusufbegović, Pašić, Kranjc in Zigante, pri Vojvodini pa Bošković in Krstić II. Gledalcev je bilo okrog 12.000, vreme pa zelo hladno.

Radnički : Partizan 4:0 (2:0)

Beograd, 8. dec. — Za današnje srečanje med najresnejšima kandidatom za naslov jesenskega prvaka, je vladalo izredno veliko zanimanje. Stevilni gledalci, ki so se zbrali na stadionu JLA, pa vendarle niso pričakovali tako učinkovite zmage Radničkoga in so morda bolj računali na neodločen rezultat. Veliko zaslužno za učinkovito zmago ima državni reprezentant Petaković, ki je dosegel v 8. 16. in 70. min. tri gole, četrtega pa je dosegel Rade Ognjančić. Tekmo je zadovoljivo vodil slovenski sodnik Gvardjančič, ki je celo izključil igralca

Split : Vardar 4:0 (3:0)

Split, 8. dec. — Na domačem igrišču se je danes srečala snajstorica Splita z Vardarjem, okrog 6000 gledalcev pa je spremljalo dokaj zanimivo igro. Igralci Splita so pokazali doselej najboljšo igro, od kar so v zvezni nogometni ligi in zato so zasluženo premagali moštvo iz Skoplja. Ze v prvem delu igre so prepričljivo vodili s 3:0, čeprav so se gostje predstavili kot vigrano moštvo s precejšnjo mero borbenosti. Kljub temu pa jim ni uspelo, da bi se zoperstavili domači enajstoričnici, ki ji je danes vse šlo kot »po olju«. Razen štirih doseženih golov so domači naredili nekaj nevarnih

Državno prvenstvo I. razreda v sabljanju

Spet v vodstvu Slovenci

Ljubljana, 8. dec. — Včeraj in danes je bilo v telovadnici I. državne gimnazije državno prvenstvo I. razreda v fletetu za moške in ženske. To je bilo že četrto prvenstvo po vrsti in kaže, da Slovenci še vedno prevladujejo v tem razredu. Na vseh štirih prvenstvih so bili doselej uspešni naši tekmovalci. Da bi se tekmovalce preveč ne zavleklo, so tekmovalci nastopili le v fletetu. Po uležbi tekmovalce sicer ni bilo najboljših, saj je precej klubov v zadnjem trenutku odpovedalo sodelovanje. Najbrž so po sredi težave z denarjem. Tudi od slovenskih klubov se prvenstva nista udeležila Kladivar in Nova Gorica.

Kot rečeno, so se Slovenci tudi tokrat dobro odrezali. S tem so naši tekmovalci dokazali, da tudi v društvu najboljših nekaj pomenijo. Če velja, da so Slovenci v tej disciplini napredovali, moramo reči, za tekmovalce iz Zagreba, da nazadujejo. Tam so namreč starejši tekmovalci prenehali z

delovanjem, mlajši, ki so pridni, pa še nimajo dovolj izkušenj.

Pri moških je nastopilo 26 tekmovalcev in se jih je po predtekmovalnih 8 uvrstilo v finale. Od presenečenj moramo predvsem omeniti člana »Partizana« Tabor, Vugo, ki je šel v baragu z Zagrebčanom Jambrošičem v polfinalu izpadel. Tudi za prvo mesto v finalu je bil potreben barage, v katerem je Mezgolits premagal Krajcingerja iz Zagreba s 5:2 in s tem dokazal, da je prvo mesto zaslužil.

Vrstni red: 1. Mezgolits (O) 6 zmag, 2. Krajcinger (M) 6, 3. Zajc (O) 5, 4. Stegu (O) 5, 5. Peruško (Jed., Zag) 5, 6. Lubej (Br), 7. Jambrošič (Jed., Zag) 1, 8. Genc (Jed., Zag) 0.

Ženske je nastopilo 13 in se jih je po predtekmovalnih 8 uvrstilo v finale. Vrstni red pa je naslednji: 1. Drogenik (Br) 7 zmag, 2. Beloglavac (Br) 6, 3. Kranjec (Br)

Še en poraz Ljubljane

Ljubljana, 8. dec. — Včeraj so se vrnili s petdnevne turneje po Italiji hokejisti Ljubljane, ki so nastopili na umetnem drsišču v Bolzanu in še proti sosednemu moštvu Ortisei. Na drugem mestu poročamo o prvi tekmi med Ljubljano in OZO Sciatoli, kjer so Ljubljanci klonili s 14:4. V tem moštvu je igralo tudi nekaj Skotov, profesionalnih hokejistov, ki so s svojo izkušnostjo znali v zadnji tretjini pritisniti Ljubljano k popolni predaji.

Drugo tekmo je Ljubljana odigrala proti moštvu Ortisei. Tudi tokrat so Ljubljanci klonili z rezultatom 9:2 (2:1, 2:0, 5:1) vendar so bili nekoliko boljši in očitno jim je prva tekma v Bolzanu precej koristila. Moštvo Ortisei ni bilo znatno boljše, kot

pove rezultat, vendar zaradi nezadostnega treninga je Ljubljani pošla sapa in v odločilnih trenutkih so tudi Ljubljanci prejeli gole. Gola za Ljubljano sta dosegla Janežič in Čuček.

Na splošno moremo reči, da je ta turneja Ljubljane precej koristila. Res je, da moštvo nima tako dobre obrambe kot prejšnjo zimo, zato pa moramo pohvaliti mladitev celotne ekipe, kar bo ljubljanskim hokejistom v bodočnosti samo koristilo.

Ljubljana ima pred seboj vrsto pomembnih nastopov, vprašanje pa je, če bo odbor znal skozi vso sezono voditi svoje moštvo tako načrtno, kot vodijo jeseniški odborniki svojo ekipo.

Od množičnosti do kvalitete

Celje, 8. dec. — Takšna je bila želja celjskih smučarjev na današnji skupščini celjske podzveze. V tej podzvezi je vključenih 1284 članov, ki pa niso mogli doseči zaželene razvojne stopnje, ker jih je pri tem ovirala slaba zima, pa tudi materialnih sredstev ni bilo toliko kot bi jih potrebovali. Ko so govorili o kvalitetnem smučanju, so delegati ugotovili, da danes na primer Uršič in Cetina nimata pravih naslednikov, oba pa sta že dosegla mednarodno raven. Na drugi strani pa moramo pohvaliti veliko zanimanje mladine za smučarski tek. Skupščina je sprejela naslednje smernice: tudi v bodočnosti je treba posvetiti pozornost množičnosti in seveda kvalitetnemu smučanju. Misliiti je treba na gradnjo novih skakalnic, saj so vsi mladi skakalci brez pravega vodstva, pa tudi skakalnic primanjkuje. Treba bo misliti na razširitev stalnih smučarskih boi skrbeti za razvoj sankanja, utrditi vadbo smučarjev skozi vse leto in zaostriiti borbo pri nabiranju materialnih sredstev. Če bodo to dosegli, potem so celjski smučarji dosegli svoj smoter. Novemu sedemčlanskemu odboru načeljuje tov. Lužnik France. Jug

Celje, 8. dec. — Za športni dan mladine učiteljskega je bila v Celju gosta me-

gla. Mladinci in mladinke so morali preteči progo od 6 do 13 km, vmes pa opraviti do 20 nalog, kot streljanje, risanje objektov, merjenje razdalj itd. Na startu je bilo okoli 400 mladincev in mladink, v skupinah od 3 do 7 tekmovalcev. Na cilj so prispeli vsi s prav dobro opravljeno nalogo. Od možnih 100 točk so bili pri mladincih najboljši: IVA—II. skupina 85 točk, IIA—II. skupina 85 točk, IVA—I. skupina 84,5 točk pri mladinkah pa je bil naslednji vrstni red: VA—I. skupina 83 točk, VA—II. skupina 84, IVA—I. skupina 82 točk. Jug

Zbor sodnikov Smučarske zveze Slovenije

Sodnikov nikoli dovolj

Ljubljana, 8. dec. Danes so se zbrali v prostorih Športne zveze Slovenije številni smučarski sodniki z namenom, da pred sezono pregledajo svoje vrste in ugotovijo, s kakšnimi problemi se bodo pač morali seznaniti v novi smučarski sezoni. Predsednik zbora tov. Gnidovec je na kratko orisal delo smučarskega sodnika in poudaril,

da jih imamo v naših vrstah lepo število, vendar še vedno premalo, da bi lahko zadostili številnim zahtevam na terenu. Člani zbora so se pogovorili o spremembah tekmovalnega pravilnika, o čemer so govorili na letošnjem FUS kongresu v Dubrovniku. Sodniki odslej ne bodo mogli avtomatično napredovati, ampak bodo morali polagati izpite, s čemer bodo dosegli večjo sposobnost vsakega posameznika. Sodniki bodo imeli tudi svoj program, ko se bodo pripravljali za strokovne izpite. Naše smučanje je kljub vsem vendarle toliko kvalitetno, da zahtevajo prireditve zares dobrih sodnikov. V bodoče bo morala sodniška organizacija odrediti sodnike potrjenih tako, da ne bodo preveč prizadete klubske blagajne. S tem mislimo reči, da naj sodijo tekme sodniki na območjih, kjer živijo. Novemu odboru predseduje znova tov. Gnidovec, kateremu bodo pomagali še nekateri drugi izkušenejši tovariši.

H O K E J N A L E D U

Jesenice B : KAC 4:0 (2:0, 2:0, 0:0)

B O K S

Branik : Jesenice 12:4

Orient : Rijeka 0:2 (0:1)

Uljanik : Segesta 1:4

Jadran : Elektrostroj 1:1

Šibenik : Tekstilac 3:0

Tudi v komisijah so se uveljavila napredna načela

(Nadaljevanje z 2. strani) telovadnic ter smučanje in sankanje. Seveda pa so vsi delegati tudi poudarjali, da je izvor večini težav v pomanjkanju sposobnih in strokovno dobro podkovanih prednjakov. Vsekakor je to eden najbolj perečih problemov in se bo morala celotna organizacija z njim temeljito spopasti, kajti če ne bo dovolj vodnikov, si je težko zamisljati uspešen razmah partizanske organizacije v širino.

V gospodarsko-finančni komisiji so delegati ugotovili, da materialno stanje organizacij na terenu ni ravno rožnato, saj bi samo za adaptacije domov potrebovali vsaj 600 milijonov. Partizanska organizacija mora pomagati šolam in se neprestano boriti, da v bodočnosti ne bomo več gradili šol brez telovadnic. Seveda na nam izhodišče za delo ne sme biti idealno opremljena telovadnica, marveč trenutno stanje in pogoji na terenu, katerim je treba prilagoditi delo. Dolžnost vseh forumov, zlasti občin, pa tudi višjih organov, pa je, da društvom postopoma pomagajo na višjo stopnjo in do boljšega materialnega stanja. Glede denarnih fondov pa so navzročje menili, da so ponekod danes že kar primerni (zlasti izdatno ponekod podpirajo telesno vzgojo

delovni kolektivi), žal pa se ta sredstva v večini primerov (vsaj v 40%) nepravilno trošijo, dobisi da gre večina sredstev za nekaj redkih izbrancev v tem ali onem športnem kolektivu, bodisi da ta sredstva prejema organizacije, ki jih po svoji dejavnosti ne bi zaslužile. Zato naj bi se ti fondovi v bodoče zbirali pri občinskih in okrajnih forumih SZDLS, da bi bila delitev pravičnejša.

Ob koncu so skupščino pozdravili še tov. Fedor Košir v imenu Planinske zveze Slovenije, tov. France Borko v imenu Društva učiteljev telesne vzgoje, tov. Drago Stepišnik v imenu Višje šole za telesno vzgojo in tov. Igor Prešern v imenu sekcije športnih novinarjev.

Potem ko je kandidacijska komisija pripravila kandidatno listo, so sledile tajne volitve. Od 249 delegatov je glasovalo 245 članov, 4 glasovnice so bile neveljavne. Izvoljen je bil novi upravni in nadzorni odbor ter razsodišče, ki jih objavljamo na 1. strani.

Ob zaključku so delegati današnje skupščine odposlali dve pozdravni brzojavki, prvo maršalu Titu, drugo pa tov. Mihi Marinku. Obe brzojavki je članstvo pozdravilo s navdušenim ploskanjem.

V Ljubljani 3 neregularni goli

(Nadaljevanje s 1. strani) tudi ta priložnost v nič. Mejna sodnika sta glavnemu sodniku že nakazovala, da poteka zadnja minuta igre, ko je bila — kot preje omenjeno — za eno minuto podaljšana, v tem pa so gostje izvedli nevaren napad. Pogleдали smo na uro. Bila je 92. minuta in tedaj so Zagrebčani dosegli svoj zmagoviti gol. Tako je bil tudi ta tretji gol pravzaprav neregularen, saj je bil dosežen po zaključku igre in zato je Ljubljana vložila protest. Kako bo rešen, je še vprašanje, toda to srečanje nam bo prav zaradi vseh teh omenjenih dogodkov ostalo v slabem spominu. Bodimo objektivni in povejmo še tole: Metalac je bil danes vsekakor boljše moštvo in je, ne glede na neregularno dosežene gole, zaslužil zmago. Enajstoričar je bila zelo trd-

akcij, ki pa niso bile uspešno zaključene. Tudi gostje so imeli nekaj priložnosti za dosego gola, toda vratar Splita Franulovič je bil vselej na mestu. Zanimivo je, da je Vardar prožil ves čas odprto igro, šele po četrtem голу je popustil in takrat ga je Split povsem pregazil.

Zagreb : Dinamo 1:3 (1:2)

Spartak : Budućnost 0:2 (0:1)

Velež : Hajduk 3:0 (2:0)

Radnički	12	8	2	2	34:14	18
Partizan	12	6	3	3	22:18	15
Dinamo	12	7	1	4	22:20	15
Hajduk	12	6	1	5	23:17	15
C. zvezda	12	4	5	3	17:17	13
Vardar	12	3	3	4	13:17	13
Željezničar	12	3	1	6	25:25	11
Spartak	12	3	1	6	17:18	11
Vojvodina	12	4	2	6	17:20	10
Split	12	3	0	7	15:18	10
Zagreb	12	3	4	5	15:20	10
Beograd	12	3	4	5	14:19	10
Budućnost	12	3	4	5	11:17	10
Velež	12	4	1	7	17:12	9

Mladi uspešni

Zagreb, 8. dec. — Včeraj se je pričelo v Zagrebu XII. državno prvenstvo Jugoslavije v namiznem tenisu za posameznike. Na tekmovalju nastopa 180 tekmovalcev in tekmovalci iz 33 klubov. Razen Črne gore so zastopane vse republike. Tekmovanje bo končano jutri.

Po rezultatih ki smo jih ob času poročanja prejeli, je pri moških A dosegel najboljši uspeh ljubljčan Tomažič, ki se je z zmago nad Franjičem 3:2 uvrstil v nadaljnje tekmovalce. Tomažič je tudi edini Slovenec, ki še nastopa v tej skupini. Pri moških B so razen Podobnika in Miklavca, ki sta se uvrstila v četrtfinale, izpadli vsi naši tekmovalci. Precej je dosegel Teran, ki se je pri mladincih uvrstil v polfinale.

Kot vedno, pa so tudi tokrat naši najmlajši tekmovalci in tekmovalke dosegli največ. Tako se bo pri mladinkah Vaučeva iz Raven v finalu pomerila z Millerjevo iz Subotice. Finale pri pionirih je že končano. Ljubljancan Grntal (Ilirija) je izgubil proti Zupančiču (Gračičar) 0:2. Pri pionirkah se bosta v finalu srečali Petračeva (Fužinar) in Nikoličeva (Gračičar).

Tudi tekmovalce pionirk v dvoje je že končano. Dvojica iz Raven Petrač—Vaučeva je v finalu premagala dvojico iz Kranja Lampret—Knap 2:0.